

Súd: Okresný súd Trenčín
Spisová značka: 28C/66/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3122207562
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 11. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marta Szántaiová
ECLI: ECLI:SK:OSTN:2023:3122207562.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trenčín sudcom JUDr. Martou Szántaiovou v spore žalobcu: A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. D. XXX/XXX, XXX XX E., zastúpeného Advokátska kancelária Perhács s.r.o. so sídlom Jeleneč 353 ,951 73 Jeleneč, IČO: 51 864 983, proti žalovanej: Slovenská republika zastúpená Generálnou prokuratúrou Slovenskej republiky so sídlom Štúrova 2, 812 85 Bratislava, IČO: 00 166 481, o náhradu škody a nemajetkovej ujmy, takto

rozhodol:

I. Žalovaná je p o v i n n á zaplatiť žalobcovi náhradu škody vo výške 1 600 eur a náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 10 000 eur s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 11 600 eur od 03.11.2022 do zaplatenia, do 30 dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Súd žalobu vo zvyšnej časti z a m i e t a .

III. Žalobca má proti žalovanej nárok na náhradu trov konania v rozsahu 49,78 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou podanou dňa 28.11.2022 domáhal, aby súd uložil žalovanej uhradiť náhradu škody v sume 5488,89 eur ako náhradu trov obhajoby a nemajetkovú ujmu v sume 80 000 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne, ktorá mu mala byť spôsobená nezákonným uznesením Okresného riaditeľstva Policajného zboru ČVS: ORP-1002/1-VYS-TN-2015 zo dňa 06.06.2016 (ďalej len Uznesenie o vznesení obvinenia).V danom prípade sa jedná o nárok vyplývajúci z § 3 ods. 1 písm. a) zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci v znení neskorších predpisov.

2. Podanú žalobu odôvodňuje žalobca tým, svoj nárok na náhradu škody a náhradu nemajetkovej ujmy vyvodzuje z nezákonného uznesenia o vznesení obvinenia ako i z nesprávneho úradného postupu vyšetrovateľa PZ odboru kriminálnej polície Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Trenčíne, ktoré predchádzalo vydaniu uznesenia o vznesení obvinenia a pokračovalo aj po jeho vydaní. Priamym (bezprostredným) následkom vznesenia obvinenia vyšetrovateľom PZ odboru kriminálnej polície Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Trenčíne je vznik nemajetkovej ujmy. Rovnako nezákonné rozhodnutie a nesprávny úradný postup vyšetrovateľa PZ odboru kriminálnej polície Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Trenčíne sú priamou a bezprostrednou príčinou absolútneho úpadku kvality života žalobcu, ako spoločenského tak aj rodinného. Nezákonného rozhodnutia a nesprávneho úradného postupu sa orgán verejnej moci dopustil tým, že vydal uznesenie o vznesení obvinenia, na základe ktorého bol nevinný človek viac ako 3 roky (1 177 dní) prenasledovaný orgánmi činnými v trestnom konaní. Rozhodujúce teda je, že nakoniec sa posúdenie veci orgánom činným v trestnom konaní ukázalo nesprávnym, pretože nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý bol žalobca stíhaný. Nárok na náhradu škody spôsobenej začatím a vedením trestného stíhania, ktoré neskončilo

právoplatným odsúdením, je špecifickým prípadom zodpovednosti štátu podľa zákona č. 514/2003 Z. z. Rozhodujúcim meradlom opodstatnenosti (zákonnosti) začatia (vedenia) trestného stíhania, je neskorší výsledok trestného konania (rozhodnutie NS SR 4 Cdo 183/2009). Z uvedeného vyplýva, že trestné stíhanie voči žalobcovi nemalo byť začaté, keď nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý bol žalobca stíhaný. V trestnom konaní - nezákonným rozhodnutím a nesprávnym úradným postupom - bola žalobcovi spôsobená škoda, ktorú možno špecifikovať ako nemajetkovú ujmu. V danom prípade žalobca bol oslobodený spod obžaloby preto, že nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý bol stíhaný, čo znamená, že bol stíhaný nezákonne. Takéto oslobodenie má preto rovnaké účinky ako zastavenie trestného stíhania pre nezákonnosť. Preto je žalobca toho názoru, že má nárok na odškodnenie v súvislosti s uznesením o vznesení obvinenia zo zločinu nedovolené ozbrojovanie a obchodovanie so zbraňami. Z uvedených dôvodov žalobca ako poškodený podal dňa 08.08.2022 žiadosť o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím ako aj nároku na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom. Listom zo dňa 02.11.2022, sp. zn. VI/4 Gc 83/22/1000-6 generálna prokuratúra upovedomila žalobcu, že právo na náhradu škody u neho nevzniklo, a to s poukazom na § 8 ods. 6 písm. a) zákona č. 514/2003 Z. z. (Právo na náhradu škody nevznikne, ak si osoba uloženie trestu, ochranného opatrenia alebo väzbu zavinila sama). Podľa názoru Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky vznik nemajetkovej ujmy nie je preukázaný a taktiež nie je preukázaná ani priama (bezprostredná) príčinná súvislosť medzi tvrdenou nemajetkovou ujmu a označeným právnym titulom nároku. Tieto tvrdenia žalovanej považuje žalobca v tomto smere za účelové s tendenciou vyhnúť sa plneniu. Náklady na obhajobu žalobcu v trestnom konaní boli bezprostredne vyvolané nezákonným rozhodnutím vyšetrovateľa PZ - uznesením o vznesení obvinenia a úkony obhajcu v trestnom konaní boli vykonané a cielené na zmenu nezákonného stavu. Proti uzneseniu o vznesení obvinenia žalobca podal sťažnosť a proti trestnému stíhaniu sa bránil. Uznesenie o vznesení obvinenia bolo zrušené tým, že žalobca bol spod obžaloby oslobodený. V prípade obhajoby žalobcu v trestnom konaní boli jednotlivé úkony vykonané na jeho účelnú ochranu ako obvineného, podmienené úkonmi a rozhodnutiami orgánov činných v trestnom konaní. Nezákonné rozhodnutie orgánu činného v trestnom konaní (vznesenie obvinenia), vyvolali zo strany obhajoby procesné úkony smerujúce k odstráneniu nežiaducich právnych dôsledkov pre jeho osobu, ktoré by v prípade správneho rozhodnutia neboli potrebné. Nezákonný postup a nezákonné rozhodnutie, vznesenie obvinenia, bolo primárnou príčinou vzniku trov za úkony obhajoby v záujme žalobcu. Náklady vynaložené na takéto úkony obhajoby sú v príčinnej súvislosti s nezákonným rozhodnutím, lebo boli ním vyvolané. Výšku nákladov obhajoby žalobca v konaní riadne preukázal. V danom prípade bola splnená aj podmienka uvedená v §6 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z. z., čo znamená, že žalobca podal sťažnosť proti uzneseniu o vznesení obvinenia. Žalobca poukazuje pritom na dôvody uvedené v rozsudku Okresného súdu Trenčín sp. zn. 2T/128/2016 zo dňa 28.03.2019, s ktorými sa žalobca v plnej miere stotožňuje. Rovnako poukazuje aj na dôvody uvedené v uznesení Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 2To/64/2019-231 zo dňa 27.08.2019, s ktorými sa žalobca rovnako v plnej miere stotožňuje. V konaní si žalobca uplatňuje nárok na náhradu skutočnej škody, ktorá spočíva v uhradených trovách právneho zastupovania za obhajobu v uvedenej trestnej veci v sume 5 488,89 eur podľa predložených špecifikácií, ktoré žalobca skutočne uhradil zo svojho majetku, teda je nepochybné, že sa o túto sumu reálne zmenšil jeho majetok v príčinnej súvislosti s vedením nezákonného trestného stíhania voči jeho osobe.

Žalobca celé trestné konanie psychicky veľmi ťažko znášal a samotné obvinenie bolo pre neho šokom, ktorý mu spôsobil značnú psychickú traumu. Spôsob, akým s ním polícia, prokuratúra a súd nesprávne a protizákonne zaobchádzali, ho ako občana rešpektujúceho a dodržiujúceho zákony hlboko zasiahlo. Vznesenie obvinenia a podanie obžaloby malo nenapraviteľný negatívny vplyv na jeho rodinu, na konanie o úprave styku s dieťaťom, no najmä na jeho vzťah s maloletou dcérou. Navyše, tieto skutočnosti mu v komunite podnikateľov a ďalších spoluobčanov nenapraviteľne a značne poškodili dobré meno, povest', česť a dôstojnosť, ktoré si roky budoval a plne zaslúžil. Žalobca bol tak po obdobie viac ako 3 rokov vystavený frustrácii a neistote. Počas celého obdobia bol takto vystavovaný vyšetrovacím úkonom, ako aj ďalším procesným úkonom orgánov činných v trestnom konaní. Uvedené nepochybne bez ďalšieho zasiahlo do jeho osobnostných práv (do mena, cti aj dôstojnosti), pretože každé trestné stíhanie vedené voči osobe takýto zásah vyvoláva, o to viac ak sa trestnoprávne konanie nepodarí preukázať a ak takéto stíhanie trvá niekoľko rokov (v danom prípade viac ako 3 roky). Žalobca bol počas tohto obdobia neustále pod tlakom, už len z dôvodu účasti na jednotlivých úkonoch orgánov činných v trestnom konaní a v konaní pred súdom, čo nepochybne prispelo k jeho stavu psychickej neistoty. Vzhľadom na stres a obavy mal žalobca zníženú koncentráciu a nedokázal pokojne spať, pracovať a ani v súkromnom živote plnohodnotne žiť. Je teda nepochybné, že predmetné trestné stíhanie zanechalo stopy na psychike žalobcu, keď tento z hľadiska viktimizácie je "obeťou" predmetného trestného konania. Najmä existencia

terciálnej viktimizácie u žalobcu má pre neho doživotné následky. Predmetná kauza (trestné stíhanie za zločin nedovolené ozbrojovanie a obchodovanie so zbraňami) zasiahla do mimoriadne citlivej oblasti života žalobcu - občianskej bezúhonnosti, cti a vážnosti spoločnosti. Žalobca bol totiž v rozpore so skutočnosťou označený za "páchateľa protiprávnej činnosti závažného charakteru", ktorá je všeobecne považovaná za protispoločenskú a nemorálnu a ako taká je spoločnosťou odsudzovaná. Dodnes neustále čelí nepríjemnostiam, ešte aj dnes sa niektorí kamaráti, známi a príbuzní pozerajú na neho ako na zločinca. Dôsledky tohto trestného konania boli v rozsahu, ktoré mali za následok absolútny úpadok kvality života žalobcu, ako spoločenského tak aj rodinného a v značnej miere ovplyvnili aj konanie o úprave styku s maloletou dcérou. Tieto skutočnosti žalobca vie preukázať dôkazmi - najmä svedeckými výpoveďami. Vzhľadom na uvedené skutočnosti, za škodu spôsobenú na zdraví, občianskej cti a ľudskej dôstojnosti, na mene, ako aj za neoprávnené zásahy do súkromia, ktoré boli spôsobené nesprávnymi a nezákonnými postupmi a rozhodnutiami policajných orgánov, orgánov prokuratúry a okresného súdu, na základe ktorých sa začalo trestné konanie a nebolo zastavené, hoci na to existovali zákonné dôvody (skutok sa nestal), náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch žalobca požaduje v sume 80 000 eur.

3. Žalobca vo vyjadrení k vyjadreniu žalovanej uviedol, že ani z vyšetrovacieho spisu ani z trestného spisu nemôžu vyplývať žiadne také okolnosti, na základe ktorých by bolo možné konštatovať, že žalobca si trestné stíhanie zavinil sám. Využitie práva odmietnuť vypovedať nemôže byť nijakým spôsobom sankcionované, nemôžu byť na príťaž žalobcu ani na jeho ujmu. Súd žalobcu spod obžaloby oslobodil, pretože nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorých bol obžalovaný stíhaný, čím bolo v podstate rozhodnutie o vznesení obvinenia žalobcovi zrušené, keďže sa nepotvrdili závery prípravného konania o spáchaní trestného činu žalobcom. Oslobodzujúci rozsudok v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne zakladajú nezákonnosť vedenia trestného stíhania vo vzťahu k žalobcovi ako celku, a tým aj nezákonnosť rozhodnutí orgánov činných v trestnom konaní v ňom vydaných. Podľa názoru žalobcu preto prijatím záveru o nezákonnosti vyššie citovaných rozhodnutí bol splnený prvý predpoklad zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú nezákonným rozhodnutím. Ďalej uviedol, že nárok na náhradu škody žalobca preukázal, túto sumu skutočne svojim právnym zástupcom aj uhradil, pričom súd pri rozhodovaní o nároku na náhradu škody neposudzuje účelnosť trov vynaložených v súvislosti s obhajobou v trestnom konaní, ale posudzuje o čo sa majetok poškodeného zmenšil v príčinnej súvislosti s vydaním nezákonného rozhodnutia alebo nesprávneho úradného postupu. K nepreukázaniu existencie nesprávneho úradného postupu žalobca uvádza, že za nesprávny úradný postup orgánov prípravného konania považuje najmä, že samotné trestné konanie trvalo viac ako tri roky, čo predstavovalo hlboký a vážny zásah do mena žalobcu, jeho osobnej cti a slobody a vyvolalo mnohé negatívne dopady na jeho vlastný osobný a rodinný život, nenapraviteľný negatívny vplyv na konanie o úprave styku s dieťaťom a jeho vzťah s maloletou dcérou. Žalobca v konaní jednoznačne preukázal všetky predpoklady objektívnej zodpovednosti žalovanej za škodu, hlavnou príčinou vzniku nemajetkovej ujmy utrpenej žalobcom je rozhodnutie o vznesení obvinenia. Vo vzťahu k uplatneniu nároku na nemajetkovú ujmu je žalobca toho názoru, že nemožno limitovať výšku náhrady nemajetkovej ujmy za trestné stíhanie porovnávaním odškodňovania bolesti či obetí trestných činov. Poukázal na nález ústavného súdu sp.zn. II ÚS 754/2016-42 zo dňa 24.01.2017. Aplikácia § 17 ods. 4 zákona č. 514/2003 Z.z. by zakladala odvolací dôvod proti rozsudku, pričom nesprávne právne posúdenie veci bude spočívať v nesprávnej aplikácii právnej normy. Žalobca dodnes čelí nepríjemnostiam, ešte aj dnes sa niektorí kamaráti, známi a príbuzní pozerajú na neho ako na zločinca. Dôsledky tohto trestného konania boli v rozsahu, ktoré mali za následok absolútny úpadok kvality života žalobcu, ako spoločenského tak aj rodinného a v značnej miere ovplyvnili aj konanie o úprave styku s maloletou dcérou. Je preukázané, že trestné stíhanie vo veci žalobcu bolo realizované v zjavnom rozpore so zákonom, resp. ústavným poriadkom, a preto je spôsobilé vyvolať vznik nemajetkovej ujmy vo sfére osobnostných práv. Žalobca musel čeliť nezákonnému trestnému konaniu, počas ktorého sa ocitol v izolácii vo všetkých oblastiach života, či už verejného alebo rodinného. Napriek oslobodeniu spod obžaloby v očiach mnohých ľudí zostane ako zločinec.

4. Žalobca súdu označil ako dôkaz a predložil uznesenie Okresného riaditeľstva Policajného zboru ČVS: ORP-1002/1-VYS-TN-2015 zo dňa 06.06.2016, rozsudok Okresného súdu Trenčín sp.zn. 2T/128/2016 zo dňa 28.03.2019, uznesenie Krajského súdu v Trenčíne č.k. 2To/64/2019-231 zo dňa 27.08.2018, špecifikácia trov obhajoby žalobcu Mgr. Marcelom Pélim, LL.M., advokátom zo dňa 01.08.2022, špecifikácia trov obhajoby žalobcu JUDr. Darinou Kučerovou, advokátkou zo dňa 05.12.2019, žiadosť o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody žalobcu zo dňa 08.08.2022, odpoveď žalovanej zo dňa 02.11.2022.

5. Žalovaná vo vyjadrení k žalobe uviedla, že navrhuje žalobu ako nedôvodnú zamietnuť. Uviedla, že je toho názoru, že orgány činné v trestnom konaní, teda polícia, vyšetrovateľ a prokurátor konali v súlade so zákonom a ich povinnosťami v zmysle Trestného poriadku. V predmetnej veci vyšetrovateľ Okresného riaditeľstva Policajného zboru, Odbor kriminálnej polície Trenčín uznesením číslo ORP-1002/1-VYS-TN-2015 zo dňa 06.06.2016 podľa § 206 odsek 1 Trestného poriadku vzniesol obvinenie žalobcovi. Uznesenie o vznesení obvinenia bolo žalobcovi doručené dňa 10.06.2016, proti ktorému podal dňa 13.06.2022 sťažnosť. Tá bola dňa 27.06.2016 dozorujúcim prokurátorom podľa § 193 odsek 1 písmeno c) Trestného poriadku zamietnutá ako nedôvodná. Následne dňa 14.11.2016 podal prokurátor okresnej prokuratúry na Okresný súd Trenčín obžalobu podľa § 234 ods. 1 Trestného poriadku pod sp. zn. 2 Pv 877/15/3309. Okresný súd Trenčín rozsudkom sp. zn. 2T/128/2016 dňa 28.03.2019 podľa § 285 Trestného poriadku žalobcu oslobodil, nakoľko nebolo dokázané, že sa skutok, pre ktorý je stíhaný, stal. Na základe podaného odvolania vo veci rozhodoval Krajský súd v Trenčíne, ktorý uznesením sp. zn. 2 To/64/2019 zo dňa 27.08.2019 podľa § 319 Trestného poriadku odvolanie prokurátora ako nedôvodné zamietol. V odôvodnení rozhodnutia odvolací súd uviedol, že na základe vykonaných dôkazov nemožno jednoznačne dospieť k záveru o vine obžalovaného zo spáchania skutku tak, ako je uvedené v skutkovej podstate obžaloby. Preto okresný súd rozhodol správne, keď v zmysle zásady in dubio pro reo podľa § 285 písm. a) Trestného poriadku žalobcu spod obžaloby oslobodil. Odvolací orgán tiež poukázal aj na to, že v danom prípade nebolo bez akýchkoľvek pochybností preukázané, že zbraň sa nachádzala v šatníku od 2013 až do roku 2016 a že by ju tam prechovával práve obžalovaný, ktorý si ju bez oprávnenia zadovážil. V predmetnej veci v prvom rade treba poukázať na skutočnosť, že žalobca v prípravnom konaní využil svoje právo a odmietol vypovedať. Až v konaní pred súdom po prvýkrát vypovedal a uviedol, že spáchanie skutku, ktorý sa mu kladie za vinu, nespáchal. Orgány činné v trestnom konaní opreli dôvodnosť vznesenia obvinenia žalobcovi (a neskôr aj obžalobu) predovšetkým na svedeckej výpovedi F. B. ako aj vypracovaného znaleckého posudku Kriminalistického a expertízneho ústavu Policajného zboru a ďalších podporných výpovediach. Podaná obžaloba bola postavená na výpovedi svedkyne F. B. a podpornej výpovedi G. F. C. a H. I., ktorí vypovedali o okolnostiach zaistenia zbrane a kde bola nájdená. Skutočnosť, že práve obžalovaný prechovával zbraň v skrini, vychádzala z tvrdení svedkyne F. B.. V prípade, ak by v tomto konaní žalobca vo veci vypovedal, vysvetlil danú situáciu a navrhol aj svedkov, možno dôvodne predpokladať, že by k samotnému podaniu obžaloby ani nedošlo. Až z jeho výpovede na súde vyplynulo, že žalobca odmietol spáchanie skutku a zbraň, ktorú mali mať v priestoroch firmy, v živote nevidel. Pritom žalobca si v priebehu trestného konania zvolil dvoch právnych zástupcov, ktorí sa zúčastňovali na výsluchu jednotlivých svedkov spoločne. JUDr. Darina Kučerová až pri záverečnom preštudovaní spisu navrhla vypočuť svedkov, avšak bez uvedenia skutočnosti, ktorá by mohla byť získaná ich výpoveďami a ktorá by bola relevantná pre rozhodnutia v danej veci. Preto vyšetrovateľ nevidel dôvod na ďalšie došetrenie veci a dopočutie svedkov. Príčinnú súvislosť medzi začatím či vedením trestného stíhania a zavinením obvineného treba hľadať nie v jeho konaní, ktorým mal podľa orgánov činných v trestnom konaní naplniť skutkovú podstatu trestného činu, pre ktorý bol stíhaný, ale v inom jeho chovaní pred začatím trestného stíhania poprípade v jeho priebehu, predovšetkým v jeho postoji voči orgánom činným v trestnom konaní. Teda v tom, či svojim konaním či úkonmi zapríčinil, že trestné stíhanie muselo byť začaté alebo v ňom naďalej pokračované (rozsudok Najvyššieho súdu ČR z 12.6.2003, sp. zn. 25 Cdo 1567/2002). Konanie obvineného, ak využije svoje ústavne garantované právo nevypovedať, je možné považovať v konaní pred civilným súdom vo veci náhrad škody za konanie, že si poškodený začatie trestného stíhania zaviniť sám. Napríklad aj v prípade, ak poškodený mal k dispozícii dôležité informácie, prípadne dôkazy, ktoré by po vyhodnotení mohli viesť k tomu, že by nedošlo k vzneseniu obvinenia. (rozsudok Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 25 Cdo 2/2007, rozsudok sp. zn. 30 Cdo 514/2014 a sp. zn. 25 Cdo 2113/2007). V tomto prípade ak by žalobca a jeho právny zástupcovia v danej veci vystupovali aktívne, spolupracovali by s orgánmi činnými v trestnom konaní od začiatku a nie až v konaní pred súdom, po vyhodnotení veci by k vzneseniu obvinenia nedošlo. Žalovaná je toho názoru, že s poukazom na vyššie uvedené skutočnosti, ako aj s prihliadnutím na to, že žalobca vo veci odmietol vypovedať a podať bližšie vysvetlenie, si začatie trestného stíhania zaviniť sám. Žalobca sa domáha zaplatenia vzniknutej škody pozostávajúcej z náhrady trov trestného konania vo výške 5488,89 eur. Tu je potrebné poukázať na to, že dňa 08.07.2016 žalobca splnomocnil Mgr. Marcela Péliho, advokáta na zastupovanie vo veci vedenej pod sp. zn. ORP-1002/1-VYS-TN-2015. Zároveň tiež dňa 06.07.2016 splnomocnil aj JUDr. Darinu Kučerovú, advokátku na zastupovanie v trestnom konaní. Obaja právni zástupcovia sa následne zúčastňovali spoločne na úkonoch. Vyčíslenie trov obhajoby podali tiež obaja právni zástupcovia, pričom žiadali o úradu rovnakých trov za totožné úkony. Z rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6 Cdo 402/2015 vyplýva, že sa

uhradzujú len účelne, či dôvodne vynaložené náklady v konaní, a teda nie všetky náklady, ktoré účastník v konaní vynaložil. Podľa názoru súdu vyjadreného v označenom rozhodnutí, niet dôvodu, aby štát uhrádzal poškodenému v tomto špecifickom prípade náhrady škody všetky náklady, ktoré vynaložil v trestnom konaní na svoju obhajobu. V tomto prípade žalobcu na základe udeleného splnomocnenia zastupovali dvaja advokáti, chodili spolu na rovnaké úkony a boli obaja aj so sídlom v Považskej Bystrici. Splnomocnenie dvoch obhajcov v predmetnom trestnom konaní, samozrejme nič nebráni, avšak nie je to možné považovať za účelne vynaložené trovy konania. Týmto spôsobom totiž dochádza k navýšeniu trov konania, pričom štát by hradil duplicitne tie isté trovy konania. Žalovaná namieta aj to, že nie všetky uplatnené trovy právnych zástupcov v trestnom konaní možno považovať za účelne vynaložené. Uplatnený úkon oboma právnymi zástupcami - sťažnosť voči uzneseniu zo dňa 13.06.2013 nevykonali ani jeden z právnych zástupcov, ale iba sám žalobca. Zo žiadnych podkladov nevyplýva, že by sa niektorý z ustanovených zástupcov na vypracovaní sťažnosti podieľal. Dokonca žalobca až dňa 08.07.2016 splnomocnil Mgr. Marcela Péliho a dňa 06.07.2016 splnomocnil aj JUDr. Darinu Kučerovú na zastupovanie v danej trestnej veci, teda po podanej sťažnosti. Odpor proti trestnému rozkazu zo dňa 29.12.2016 podal ustanovený zástupca Mgr. Marcel Pelí, napriek tomu si odmenu za tento úkon uplatňuje aj JUDr. Darina Kučerová, pritom ho nevykonala. Žalovaná je tiež toho názoru, že všetky návrhy na doplnenie dokazovania a vyjadrenia je možné vykonať v priebehu konania, ktorého sa jeho právny zástupca zúčastňuje. Práve za účasť na pojednávaní a na výsluchoch je priznaná odmena a náhrada právneho zástupcovi, kde by mal vystupovať aktívne, predkladať svoje návrhy. Z tohto dôvodu úkon - vypracovanie záverečnej reči zo dňa 25.03.2019 Mgr. Marcela Péliho sa javí ako nevhodný a účelový, a to aj z toho dôvodu, že na pojednávaní konaním dňa 26.03.2019 záverečnú reč predniesol. Spôsob predkladania dôkazov a navrhovanie vykonania dôkazov postupne a dodatočne nemožno vyhodnotiť tiež ako účelný a hospodárny, práve naopak. V tomto konaní práve JUDr. Darina Kučerová opakovane predkladala vyjadrenia na súd zo dňa 13.07.2017, opakovane nahliadala do spisu (dňa 05.11.2018, 21.11.2018), za čo si uplatnila aj náhradu trov konania. Žalovaná poukazuje aj na to, že žalobca nijakým spôsobom nepreukázal, že žalobcovi skutočne vznikla škoda v uplatnenej výške 5488,89 eur, a uplatnené trovy konania aj skutočne uhradil.

V podanej žalobe si žalobca uplatnil aj nemajetkovú ujmu v sume 80 000 eur spočívajúcu v tom, že trestné konanie trvalo viac ako tri roky a to negatívne ovplyvnilo jeho osobný život. Predmetná kauza mala zasiahnuť do jeho mimoriadne citlivej oblasti života - bezúhonnosti, cti a vážnosti v spoločnosti. V prejednávanej veci s poukazom na vyššie uvedené skutočnosti v tomto stanovisku už možno odvodíť, že chýba prvý zo zákonných predpokladov úspešného uplatnenia nároku na náhradu škody, a to nesprávny úradný postup zo strany prokuratúry. V predmetnej veci nie je naplnená ani posledná požiadavka zákonného predpokladu na úspešné uplatnenie nároku na náhradu škody, a to príčinná súvislosť medzi nesprávnym úradným postupom (ktorý ale chýba) a vznikom škody. Poukázala na rozsudok Najvyššieho súdu SR z 30.06.2010, sp. zn. 5 Cdo 126/2009). Žalobca však nijakým spôsobom nepreukázal, že postupom orgánov činných v trestnom konaní vedenom pod sp. zn. 2 Pv 877/15/3309 vznikli následky v jeho súkromnom živote, prípadne v spoločenskom živote. Priznanie nemajetkovej ujmy pritom nemôže vychádzať iba z abstraktných tvrdení a subjektívnych pocitov. Žalovaná taktiež poukázala aj na § 17 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z.z. V roku 2016 výška minimálnej mzdy predstavovala hodnotu 405 eur, teda päťdesiatnásobok by mal byť maximálne 20 250 eur. V žalobe si ale žalobca uplatňuje náhradu nemajetkovej ujmy až vo výške 80 000 eur, čo je v rozpore so zákonom. Vzhľadom na uvedené, žalobca nepreukázal vznik nemajetkovej ujmy, príčinnú súvislosť medzi vzniknutou škodou a nezákonným rozhodnutím, resp. konaním zo strany prokuratúry. Žalovaná je toho názoru, že v danej veci neexistuje právny titul (právny základ) pre priznanie náhrady škody podľa § 514/2003 Z.z., a preto navrhuje žalobu ako nedôvodnú v celom rozsahu zamietnuť.

6. Žalovaná vo vyjadrení k replike žalobcu uviedla, že žalovaná sa nestotožňuje s tvrdením žalobcu, že súd neposudzuje účelnosť trov konania vynaložených v súvislosti s obhajobou v trestnom konaní, ale posudzuje, o čo sa majetok poškodeného zmenšil. Poukázal na § 18 odsek 1 zákona č. 514/2003 Z. z., z ktorého vyplýva, že náhrada škody podľa zákona č. 514/2003 Z.z. nie je založená na zásade náhrady skutočnej škody, ale na tom, že štát za stanovených podmienok hradí iba účelne či dôvodne vynaložené náklady. V tejto súvislosti si treba uvedomiť, že obsah práva na obhajobu má svoju pozitívnu ako aj negatívnu zložku. Pozitívna zložka predstavuje právo obvineného hájiť sa sám alebo prostredníctvom zvoleného zástupcu, poprípade požiadať o ustanovenie obhajcu. Negatívna zložka je potom povinnosť obvineného v prípade nutnej obhajoby "stripiet" obhajcu ako aj povinnosť všetkých orgánov činných v trestnom konaní dbať na tieto práva v rámci celého trestného konania. Základné právo obvineného na právnu pomoc pri obhajobe v trestnom konaní spočíva v možnosti si zvoliť obhajcu,

ktoré je príslušným ustanovením trestného zákona rozšírené aj o možnosť zvoliť si v jednom konaní viacerých obhajcov, ale pritom toto právo nie je z hľadiska rozsahu nároku na náhradu škody voči štátu neobmedzené. Aj preto existuje v zmysle § 18 zákona č. 514/2003 Z.z. obmedzujúca podmienka, že pre účely náhrady škody sa musí jednať o náklady na obhajobu účelne vynaložené. Z vyššie uvedeného dôvodu bol ustálenou rozhodovacou praxou súdov aj prijatý záver, že sa uhrádzajú trovy konania v zmysle vyhlášky č. 655/2004 Z.z. a nie podľa zmluvnej odmeny za zastupovanie, nakoľko dojednanie zmluvnej odmeny vo vyššej sume ako stanovuje vyhláška nie je možné za účelne vynaložené trovy. Taktiež sa nestotožňuje s tvrdením žalobcu, že nie je možné vo vzťahu k uplatneniu nároku na nemajetkovú ujmu limitovať jej výšku v zmysle § 17 ods. 4 zákona č. 514/2003 Z.z. Žalovaná v tejto súvislosti poukazuje na to, že aj podľa názoru ESLP náhrada nemajetkovej ujmy v obdobných prípadoch musí byť rozumne primeraná utrpenej ujme na povesti (napr. Tolstoy Miloslavsky v. Spojené kráľovstvo). ESLP tiež konštatoval, že pri určovaní výšky náhrady ujmy treba vychádzať z dôkazov preukazujúcich výšku ujmy (napríklad Flux v. Moldavsko, Steel a Morris v. Spojené kráľovstvo). Okrem toho ESLP vyjadril názor, podľa ktorého výška náhrady v konkrétnom prípade musí zohľadňovať výšku náhrady priznávanú vnútroštátnymi súdmi v iných prípadoch týkajúcich sa poškodenia dobrej povesti (napríklad Público - Comunicação Social, S. A. v. Portugalsko). Napokon ESLP zdôraznil, že pri určovaní výšky náhrady za porušenie osobnostných práv musí byť zohľadnená výška náhrady, ktorá je priznávaná za telesné zranenia alebo ktorá je priznávaná obetiam násilných činov, pričom náhrada za porušenie iných osobnostných práv by nemala bez existencie závažných a dostatočných dôvodov prevyšovať maximálnu výšku náhrady priznávanú za telesné zranenia alebo násilné činy (napr. Italehti a Karhuvaara v. Fínsko). Rovnako v rozhodnutí z 30. septembra 2013 sp. zn. 6 MCdo 15/2012 najvyšší súd dospel k záveru, že určenie výšky primeranej náhrady nemajetkovej ujmy nie je záležitosťou voľnej úvahy, ktorá by nepodliehala žiadnemu hodnoteniu; jej základom je zistenie skutkových okolností, ktoré súdu umožnia úvahu na určitom kvalitatívnom posúdení základných súvislostí. Treba, aby súdy v súvislosti s tým vzali do úvahy aj iné hmotnoprávne predpisy upravujúce odškodnenie, napríklad zákon č. 215/2006 Z. z. v zmysle ktorého v prípade, že trestným činom bola spôsobená smrť, má poškodený nárok na vyplatenie odškodnenia v sume päťdesiatnásobku minimálnej mzdy; pri trestnom čine znásilnenia, sexuálneho násillia alebo sexuálneho zneužívania za spôsobenú morálnu škodu stanovuje limit odškodnenia vo výške desaťnásobku minimálnej mzdy. Súd sa musí zaoberať napríklad aj otázkami, v čom je nemajetková ujma žalobcu v jeho spoločenskom, pracovnom, rodinnom živote spôsobená nezákonným rozhodnutím väčšia v porovnaní so smrteľným následkom trestného činu, respektíve s morálnou škodou spôsobenou trestným činom znásilnenia, sexuálneho násillia alebo sexuálneho zneužívania. Pripustenie názoru žalobcu, že mu vznikol nárok na náhradu nemajetkovej ujmy presahujúci zákonný limit so zavedeným ustanovením § 17 ods. 4 zákona č. 514/2003 Z.z. v platnom znení, by znamenal popretie princípu úplného odškodnenia, ale aj zásah do legitímnej nádeje poškodeného na satisfakciu. Právny názor zastávajúci potrebu podrobnej špecifikácie dôsledkov vydania nezákonného rozhodnutia, preskúmateľnosti výšky náhrady nemajetkovej ujmy a náležité zohľadnenie iných právnych predpisov slovenského právneho poriadku upravujúcich odškodnenie, je pevne zakotvený v rozhodovacej praxi najvyššieho súdu prakticky od roku 2006. Tento právny názor predstavuje výklad súladný so štandardom ochrany ľudských práv na európskej úrovni, eliminuje ľubovôľu pri stanovení výšky náhrady nemajetkovej ujmy v obdobných prípadoch a zohľadňuje výšku priznaných náhrad pri zásahoch do iných základných práv zaručených Ústavou Slovenskej republiky. Žalobca pritom nijakým spôsobom nepreukázal, že by práve postupom orgánov činných v trestnom konaní vedenom pod sp. zn. 2 Pv 877/15/3309 mu vznikli následky v jeho súkromnom živote prípadne v spoločenskom živote. Priznanie nemajetkovej ujmy pritom nemôže vychádzať iba z abstraktných tvrdení a subjektívnych pocitov. Žalobca poukazuje na to, že samotné trestné konanie trvalo 3 roky a počas celej doby bol vystavený frustrácii a neistote, ale pritom ak by v tomto konaní žalobca vo veci vypovedal aktívne, vysvetlil danú situáciu a navrhol aj svedkov, možno dôvodne predpokladať, že konanie by bolo ukončené aj skôr.

7. Za účelom rozhodnutia o podanej žalobe súd nariadil pojednávania, na ktoré predvolal právneho zástupcu žalobcu, žalobcu a zástupcu žalovanej, ktorí sa na pojednávania riadne dostavili.

8. Súd vykonal dôkazy, ktoré navrhli, resp. predložili súdu sporové strany. Súd vykonal dokazovanie výsluchom žalobcu, svedkov J. K., F. L., B. F., F. M. N., M. B., E. N. a oboznámením obsahu listín v súdnom spise a to: uznesenie Okresného riaditeľstva Policajného zboru ČVS: ORP-1002/1-VYS-TN-2015 zo dňa 06.06.2016, rozsudok Okresného súdu Trenčín sp.zn. 2T/128/2016 zo dňa 28.03.2019, uznesenie Krajského súdu v Trenčíne č.k. 2To/64/2019-231 zo dňa 27.08.2018, špecifikácia

trov obhajoby žalobcu Mgr. Marcelom Pélim, LL.M., advokátom zo dňa 01.08.2022, špecifikácia trov obhajoby žalobcu JUDr. Darinou Kučerovou, advokátkou zo dňa 05.12.2019, žiadosť o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody žalobcu zo dňa 08.08.2022, odpoveď žalovanej zo dňa 02.11.2022, z pripojeného spisu OS TN sp.zn. 31P/246/2015 rozsudok OS TN č.k. 31P/246/2015-840 zo dňa 04.11.2021, rozsudok KS TN č.k. 17CoP/12/2022-960 zo dňa 16.06.2022, z pripojeného spisu OS TN sp.zn. 31P/58/2018 rozsudok OS TN č.k. 31P/58/2018-817 zo dňa 10.06.2021, uznesenie OS TN č.k. 26Er/4/2018-277 zo dňa 02.02.2021, uznesenie KS TN č.k. 6CoP/51/2021-997 zo dňa 21.12.2021, rozsudok OS TN č.k. 31P/58/2018-1621 zo dňa 07.03.2023, z pripojeného spisu OS TN sp.zn. 3T/112/2017 uznesenie OS TN č.k. 3T/112/2017-422 zo dňa 30.01.2020, uznesenie KS TN č.k. 23ToS/33/2020-433 zo dňa 31.03.2020, rozsudok OS TN č.k. 3T/112/2017-603 zo dňa 11.08.2021, uznesenie KS TN č.k. 2To/101/2021-670 zo dňa 11.10.2022, obsah pripojeného spisu sp.zn. 2T/128/2016. Súd nevykonal dôkaz navrhovaný žalobcom, a to oboznámenie záverov znaleckého posudku č. 20/2021 RNDr. Mgr. Dušana Kešického, PhD., nakoľko tento posudok bol vypracovaný popri ďalších znaleckých posudkoch v trestnom konaní sp.zn. 3T/112/2017 a nemožno ho hodnotiť len jednotlivito bez porovnania s ostatnými posudkami a bol vypracovaný vo veci zločinu týrania blízkej a zverenej osoby, ktorý nesúvisí s nezákonným trestným konaním o nedovolenom ozbrojovaní, ktorý je predmetom tohto konania.

9. Po vykonanom dokazovaní súd zistil tento, pre rozhodnutie o žalobe podstatný skutkový stav:

10. Voči žalobcovi bolo vznesené obvinenie uznesením vyšetrovateľa Policajného zboru, Okresného riaditeľstva PZ, odbor kriminálnej polície Trenčín, ČVS: ORP-1002/1-VYS-TN-2015 zo dňa 06.06.2016 (ďalej len "uznesenie o vznesení obvinenia") za zločin nedovolené ozbrojovanie a obchodovanie so zbraňami podľa § 294 ods. 2 TZ, nakoľko mal prechovávať do 16.12.2015 v šatníkovej skrini strel'by schopnú fabricky vyrobenú jednovýstrelovú malokalibrovú pušku zn. J. G. ANSCHUTZ (JGA), model Karabiner, kalibru 22 Long Rifle, výrobné číslo 518204, dĺžka hlavne cca 58 cm, s dreveným telom a napínacím mechanizmom striebristej farby. Rozsudkom Okresného súdu Trenčín č.k. 2T/128/2016-209 zo dňa 28.03.2019 bol žalobca oslobodený. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 27.08.2019 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne č.k. 2To/64/2019-231 zo dňa 27.08.2018, ktorou súd zamietol odvolanie prokurátora.

11. Žalobca si žiadosťou o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody zo dňa 08.08.2022 (č.l. 31 spisu) uplatnil náhradu škody vo výške 5488,89 eur a náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 80 000 eur.

12. Žalovaná sa k žiadosti žalobcu o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody vyjadrila odpoveďou zo dňa 02.11.2022 (č.l. 25 spisu), ktorou oznámila žalobcovi, že jeho nárok nebude ani čiastočne uspokojený z dôvodu, že žalobca nepreukázal vznik nemajetkovej ujmy a taktiež nie je preukázaná ani priama (bezprostredná) príčinná súvislosť medzi tvrdenou nemajetkovou ujmom a označeným právnym titulom nároku. Čo sa týka uplatnenej skutočnej škody, množstvo vyúčtovaných úkonov, okrem iného možno pokladať za neúčelne vykonané a nárok na ich náhradu žalobcovi nepatrí vôbec. Zároveň žalobcovi nevzniklo právo na náhradu škody s poukazom na § 8 ods. 6 písm. a) zákona č. 514/2003 Z.z.

13. Z obsahu pripojeného spisu Okresného súdu Trenčín sp.zn. 2T/128/2016 bolo zistené, že sťažnosť žalobcu voči uzneseniu vyšetrovateľa Policajného zboru, Okresného riaditeľstva PZ, odbor kriminálnej polície Trenčín, ČVS: ORP-1002/1-VYS-TN-2015 zo dňa 06.06.2016 bola uznesením Okresnej prokuratúry Trenčín č.k. 2Pv 877/15/3309-17 zo dňa 27.06.2016 zamietnutá.

14. Rozsudkom Okresného súdu Trenčín č.k. 31P/246/2015-840 zo dňa 04.11.2021 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne č.k. 17CoP/12/2022-960 zo dňa 16.06.2022 bolo rozvedené manželstvo žalobcu s F. B., maloletá H. bola zverená matke s tým, že styk žalobcu s maloletou nebol upravený. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 22.12.2021, vo výroku o styku dňa 06.07.2022.

15. Rozsudkom Okresného súdu Trenčín č.k. 31P/58/2018-817 zo dňa 10.06.2021 bola maloletá zverená do osobnej starostlivosti matky, bola určená vyživovacia povinnosť žalobcu voči maloletej, bol zamietnutý návrh žalobcu na zverenie maloletej H. do striedavej starostlivosti rodičov aj návrh žalobcu na uloženie výchovného opatrenia. Uznesením Krajského súdu v Trenčíne č.k. 6CoP/51/2021-997 zo dňa 21.12.2021 bol predmetný rozsudok zrušený v časti týkajúcom sa styku žalobcu s maloletou a vec bola

vrátená súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Rozsudkom Okresného súdu Trenčín č.k. 31P/58/2018-1621 zo dňa 07.03.2023 bola schválená dohoda rodičov o výživnom pre maloletú a konanie v časti úpravy styku žalobcu s maloletou H. bolo zastavené. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 17.03.2023. Uznesením Okresného súdu Trenčín č.k. 26Er/4/2018-277 zo dňa 02.02.2021 bol výkon rozhodnutia o styku žalobcu s maloletou H. na základe rozhodnutia OS TN č.k. 30P/247/2015-200 zo dňa 09.06.2016 vyhlásený za neprípustný a zastavený.

16. V konaní vedenom na Okresnom súde Trenčín pod sp.zn. 3T/112/2017 bolo uznesením OS TN č.k. 3T/112/2017-422 zo dňa 30.01.2020 zamietnutá žiadosť žalobcu ako obžalovaného o zrušenie uznesenia Okresného súdu Trenčín sp.zn. 3Tp/56/2016 zo dňa 19.12.2016, ktorým nebol žalobca vzatý do väzby v trestnej veci vedenej na OR PZ Trenčín, OKP, ČVS: ORP-1053/1-VYS-TN-2016 pre zločin týrania blízkej a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a) a ods. 3 TZ s poukazom na § 138 písm. b) TZ a bola mu nahradená väzby a uložené obmedzenia spočívajúce v zákaze úmyselne sa priblížiť, akokoľvek kontaktovať a zdržiavať sa v obydľi poškodenej F. B.. Uznesením Krajského súdu v Trenčíne č.k. 23ToS/33/2020-433 zo dňa 31.03.2020 bola sťažnosť žalobcu ako obvineného proti uzneseniu Okresného súdu Trenčín sp.zn. 3T/112/2017 zo dňa 30.01.2020 zamietnutá. Rozsudkom Okresného súdu Trenčín č.k. 3T/112/2017-603 zo dňa 11.08.2021 bol žalobca uznaný za vinného, že v rodinnom dome na adrese E., C. O. XXX/XXX od presne nezisteného času približne od konca roku 2014 do dňa 16.12.2015 opakovane fyzicky napádal svoju manželku F. B. tak, že ju chytal pod krk, sácal ju, naznačoval údery a škrtil ju, vulgárne jej nadával a vyhrážal sa jej, sledoval ju, kontroloval s kým a kedy sa stretáva, zakazoval jej stretávať sa s rodinou a kamarátkami, vyhrážal sa jej ublížením na zdraví a smrťou, že potom zabije seba, sústavne jej nadával, že je neschopná, čo u svedkyne poškodenej vyvolávalo strach a stres, vyhrážal sa jej, že jej zoberie dieťa a psychicky ju zničí, svojim agresívnym chovaním v nej vyvolával strach a stres, násilne ju izoloval od okolia, následkom čoho poškodená F. B. jeho konanie pociťovala ako príkorie, ktoré sústavne výrazne negatívne ovplyvnilo jej život, bolo jej spôsobované utrpenie v zmysle týrania vo forme verbálnej a brachiálnej agresivity, ktoré viedli k rozvoju známok psychotraumy, naučenej bezmocnosti a celkovej psychickej exhauscie, rozvinuli sa úľakové reakcie ako dôsledok dlhodobej psychotraumatizácie, čím spáchal zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona, za čo bol odsúdený na trest odňatia slobody vo výmere tri roky s podmieneným odkladom výkonu trestu v trvaní dva roky. Krajský súd v Trenčíne uznesením č.k. 2To/101/2021-670 zo dňa 11.10.2022 odvolania žalobcu a prokurátorky zamietol ako nedôvodné. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 11.10.2022.

17. Žalobca pri vylúčení uviedol, že jeho život sa zmenil od 16.12.2015. Dovtedy žili s bývalou manželkou v harmonickom vzťahu. Bývalá manželka si 11.12.2015 založila účet v SLSP a dala tam sumu 100 eur. Dňa 16.12.2015 si tam preukázateľne zaslala sumu 58 500 eur zo spoločných peňazí. Dňa 16.12.2015 ráno ešte fungovali spolu, žalobca nič netušil. Išiel na služobnú cestu na južné Slovensko. Od 9-tej jeho bývalá manželka volala advokátovi. Od 11-tej už konali s políciou. Nič netušil. Volal do firmy, nikto mu nedvíhal. Začal u mať obavy. Bývalá manželka tvrdila, že pri upratovaní našla zbraň a že sa veľmi zľakla. Celé to bolo dobre dávno pripravené. Bývalá manželka pochádza z rodiny, kde mali zbraň. Vedela čosi o zbraniach. Žalobca nikdy zbraň nedržal. Bývalá manželka predmetnú zbraň doniesla do domu pár dní pred udaním. Má ju od svojho otca. Toto všetko bolo vymyslené na to, aby ma obrala o peniaze a dcéru. Pýtala odo neho kvantum peňazí. Do domácnosti doniesla možno 100 eur. Teraz žiada 800 000 eur za nehnuteľnosť. Nesedela tam ani časová os. Celé to bolo vymyslené, aby ho položila na lopatky, cielene klamala. Keď prišiel vo večerných hodinách domov, našiel dom opáskovaný. Celý deň odnášala veci z bytu. Aj v konaní BSM tvrdí a klame, že si zobrala len nevyhnutné veci, avšak jemu nezostalo nič. Nikto mu nič nepovedal. Nevedel, čo sa stalo. Až na políciu v Ilave mu povedali, že sa u neho našla zbraň. Zamestnanci dali výpovede. Účtovníctvo bolo v igelitke. Predtým ho viedla bývalá manželka. Od 16.12. do 01.02. nevedel, čo má robiť. Boli sezónna firma. Predávali šály. Susedia si robili posmešky, narážky. Susedia s materskou školou, oproti je stredná škola. Bývalá manželka ho vytrhla z kontaktu s dcérou. Dehonestovala ho a klamala, že ju ohrozoval na živote. Toto trvalo do augusta 2019, keď krajský súd potvrdil rozhodnutie okresného súdu. Mal problémy aj na mestskom úrade, v banke. Každý si o ňom myslel, že je tyran a pištoľník. Dcéru H. nevidel od novembra 2016. Dnes ho nenávidí a neznesie. Toto mu však do očí nikdy nepovedala. Má to iba reprodukované.

Počas konaní mala bývalá manželka aspoň siedmich právnych zástupcov. Býva už na štvrtej adrese. V čase začatia konania mala dcérka 3,5 roka. Odvtedy bola vystavovaná silným psychickým traumám. Matka ju manipulovala proti nemu. V ďalších sporoch sú jednoznačné dôkazy, že H. nemôže poznať

svojho otca a je matkou manipulovaná proti nemu. Mali veľmi dobrý vzťah. Ešte v septembri 2015 boli na dovolenke. Je to ich štvrté dieťa. O tri deti prišli. Vždy bol vedľa bývalej manželky.

Keď bol u vyšetrovateľa P., ten povedal, že jeho bývalej manželke povedal, že ak to nemá dobre domyslené, tak to mala hodiť do Váhu. Po roku 16.12.2016 si zrazu bývalá manželka spomenula, že bola aj týraná. Vymyslela si, že obťažoval aj spoločnú dcéru. Zas po roku prišli pre neho. V tomto žije už 8 rokov. Žije v osočovaní, nátlaku. Býva v centre dediny, každý sa na neho pozerá. Ja som sa zúčastňoval všetkých znaleckých posudkov. Bol som 2 roky PN, lebo som mal také zdravotné problémy, kt. som nikdy nemal. Bývalá manželka sa snažila predlžovať konania. On sa zúčastňoval všetkého. Ona všetko negovala. Aj súd ju označil za nedôveryhodnú.

Čo sa týka obchodných partnerov, týchto bývalá manželka poznala. Zrazu s ním skončili styky. V banke mal zablokované účty, lebo bývalá manželka bola ich majiteľka. Žalobca bol disponent. Tvrdila tiež, že má žalobca kúpenú políciu. Celý čas sa o ňom tvrdilo, že je tyran, zabijak a pištoľník, ale aj tak sa to nepreukázalo.

Maloletú dcéru žalobca nevidel od novembra 2016. Po opustení spoločnej domácnosti ju nevidel 3 mesiace, lebo mu manželka nedovolila sa s ňou stretávať, potom sa s dcérou stretával za prítomnosti manželky v období od apríla do konca augusta 2016, do novembra sa stretával s dcérou sám. Už bežalo rozvodové konanie, ale chodili na spoločné výlety. Z tohto vôbec nebolo zrejmé, že by sa jeho bývalá manželka pri ňom cítila zle. S dcérou mal perfektný vzťah. Nechcela odo neho ani odísť. Aj jeho otec žiadal o úpravu styku, ale nebolo mu vyhovené. Všetko sa začalo až tou zbraňou. Rok nežili v spoločnej domácnosti, ale rada sa zúčastňovala spoločných akcií. Keď bolo treba v trestných konaniach bola utrápená. Potrebovala telemosť. V civilných konaniach vždy vedela na úkony prísť. Poukázal aj na to, že kamerové záznamy v dome boli do 16.12. vymazané. Bývalá manželka tvrdila, že ich vymazala dcéra, avšak bol tam potrebný kód, takže to dcéra vymazať nemohla. Uviedol, že v každom vzťahu sú problémy, avšak ich problémy neboli také závažné, aby mohla mať bývalá manželka pocit týranej ženy. Taktiež poukázal na to, že v opatrovanských spisoch bývalá manželka marila znalecké posúdenie a sama organizácia vo vyjadrení uviedla, že posúdenie bývalá manželka úmyselne marí.

Nikdy predtým nebol u psychiatra, prvýkrát až v období trestného stíhania. Podrobil asi 10-tim znaleckým posudkom. Nepotvrdila sa žiadna jeho duševná porucha. Manželka sa vyhýbala psychologickému posúdeniu. Všetko začalo tým, že v novembri 2016 potom ako bola dcéra u neho, išla s ňou manželka doktorovi a žalobcu tam zavolali, že vraj mal H. zneužiť. Keď bývalej manželke toto nevyšlo, potom začalo obvinenie z týrania. Vyjadrenia dcéry v negatívnom zmysle voči nemu, resp. že má zo neho strach hodnotí žalobca tak, že to bola manipulácia zo strany matky. Z fotografií z toho obdobia vôbec nevyplýva, že by mala H. zo neho strach. Tieto vyjadrenia dcéry vyplývajú zo súkromných posudkov predložených manželkou, nikdy to nepovedala na priamo. Manipulácia vyplýva aj z toho, že dcéra ako štvorročná hovorila o zbrani. V súčasnosti upravený styk s dcérou nemá a to od právoplatnosti rozvodu manželstva. Oslovil som aj ombudsmana. Riešil som to všetkými možnými právnymi krokmi, napr. som bol aj v materskej škole, odkiaľ ma vyhodili z dôvodu, že je pištoľník.

K tvrdenému prenasledovaniu žalobca vypovedal, že sa to dialo celý rok 2016, 2017, skončilo to až po vznesení obvinenia. Asi v septembri 2017. Kontrolovali ho. Vedeli o jeho pohybe. Bolo to zo strany jeho bývalej rodiny, bývalého švagra. Napríklad ho zastavili, keď išiel do Mojštína. Je to cesta v lese a zrazu ho zastavili dve autá. Bol tam jeho bývalý švagor. Povedali, že keď ho videli, tak sa na tom chceli pobaviť. Vždy boli traja, štyria. Boli tam osobné útoky, osočovanie. Myslím si, že keď sa to tu skončí, tak sa mu budú chcieť títo ľudia pomstiť. Tieto skutky boli prešetrované políciou. Dôvodom je zloba, nenávisť. Bývalá manželka ho chce zničiť. Je to vidno aj v konaní o vyporiadanie BSM. Vidno to aj na tom, že maloletú nevidel od novembra 2016, pričom je upravený jeho styk s ňou. Chce ho totálne zničiť, pomstiť sa za to, že celý proces nevyšiel tak ako chcela. Poukázal aj na to, že zbraň, s ktorou svokor pytliačil, sa počas trestného konania horko ťažko našla až ku koncu.

K právnemu zastúpeniu žalobcu v trestnom konaní dvoma právnymi zástupcami súčasne, žalobca uviedol, že to urobil na odporúčanie právneho zástupcu Mgr. Péliho, ktorý povedal, že vzhľadom na pripravenosť celého odchodu manželky z domácnosti a pripravenosť obvinenia je potrebné, aby ho zastupovali „starí trestňáci" a aby sa dal zastúpiť aj JUDr. Kučerovou. Teraz to už hodnotí negatívne aj vzhľadom na finančnú stránku a vzhľadom na to, že podľa stačí v trestnom konaní jeden dobrý advokát, ktorý sa venuje trestnému právu.

18. Z výsluchu svedkyne J. K., bývalej zamestnankyne obchodnej spoločnosti žalobcu, bolo zistené, že v čase obvinenia žalobcu u neho pracovala, pozná ho od detstva. Do zahraničia odišla okolo roku 2000. Vrátila sa, potom bola na materskej a rodičovskej dovolenke 3 roky a v roku 2019 si hľadala prácu a dozvedela sa o práci u žalobcu. Priamy kontakt so žalobcom sa začal realizovať až v roku 2019. O

okolnostiach trestného stíhania sa dozvedela od susedy, na úrade od tety, od kamarátok, od rodiny. Počúvala to od všetkých, s ktorými bola v kontakte. Keď sa o tom dozvedela, zostala v šoku. Keď sa dozvedeli ľudia o obvinení, bol na ňu vyvíjaný nátlak, aby odišla z práce. Toto počúvala z každej strany. Počula, že bola u žalobcu nájdená zbraň a mal s ňou ohrozovať svoju ženu. Nemohla tomu uveriť. Prišlo jej to miestami až smiešne. Keď sa potom dozvedela, že prišlo aj komando a všetko prehladávali, dom bol opáskovaný, mala pochybnosti. Nevedela, či má v práci u neho pokračovať alebo skončiť. Jedna zamestnankyňa odišla. Od druhej počúvala rozporuplné názory. Potom sa na to opýtala žalobcu, ktorý jej to potvrdil. Povedal jej, že bol zadržaný, lebo mal doma schovanú zbraň. Žalobca o tom rozprával vždy, keď sa stretli, lebo sa s tým nevedel zmieriť. Naposledy sa s ním o tom rozprávala asi pred dvoma rokmi. Pred obvinením bol žalobca ústretový človek, ochotný pomôcť. Jeho rodina bola vždy vážená. Po obvinení bol úplne iný človek, depresívny, smutný, často duchom neprítomný, zničený človek. Zmizol aj z verejného života. Žalobcova mama mala zdravotné problémy. Taktiež otec to veľmi ťažko znášal. Začali inde chodiť do kostola. Žalobca stratil kamarátov, dcéru aj ženu. Vie, že nespával, neslávil ani Vianoce. Vravel, že pôjde aspoň na lyžovačku, ale napokon nešiel ani tam. Nič ho nebavilo. V dedine sa zmenili názory o žalobcovi. Žalobca nechodil ani do obchodu. Správali sa k nemu odmerane, neúctivo aj na úradoch. Nepočula som na neho po obvinení jedno pekné slovo. Po oslobodení to v ľuďoch zostalo. Má poškodené meno. Veľakrát ponúkol obci pomoc ako podnikateľ, avšak odmietli ho. V súčasnosti sa nestretávajú, občas si zavolajú. Všetko začalo tou zbraňou. Nevie o žiadnom ďalšom trestnom stíhaní. Už keď ľudia rozprávali o tom, že má žalobca doma zbraň, potom už hovorili, že isto je aj násilný, isto bije aj svoju ženu, avšak podľa jej názoru bola žalobcova manželka vždy upravená, sebavedomá a keby bola bitá alebo týraná určite by sa tak nesprávala.

U žalobcu v práci skončila v máji 2021, hlavne kvôli korone, keď nebolo toľko roboty. Bola samoživiteľka. Potrebovala peniaze. Zamestnala sa vo firme v Ilave, kam dodával aj žalobca. Od vedúcej nepočula na neho nič dobré. Potom žalobca aj prestal firme dodávať. Mám vedomosť o tom, že niektorí odberatelia prerušili kontakty a spoluprácu so žalobcom v súvislosti s týmto trestným činom.

19. Z výsluchu F. L. bolo zistené, že robí pre žalobcu účtovníctvo. Sú v bližšom kontakte, majú blízky osobný vzťah, skoro až súrodenecký. Žalobcu prvýkrát stretla v obchode svojej kamarátky H. v Prievidzi, potom ho stretla v roku 2015 v Trenčíne. Na týchto stretnutiach vnímala žalobcu ako človeka plného elánu. Kamarátka H. jej v roku 2016 povedala, že u žalobcu našli zbraň a odišla od neho manželka s dieťaťom. Od roku 2016 do roku 2022 nemala ďalšie informácie o stíhaní žalobcu. Teraz, keď je so žalobcom v bližšom kontakte, ukázal jej aj kamerové záznamy a tam videla, že keď manželka odchádzala zo spoločnej domácnosti bola tam pristavená dodávka a zobrala kopolu vriec. Nakladalo sa aj pol dňa, podľa jej názoru, to bolo naplánované. Teraz žalobca vidí všetko negatívne, nežije, len prežíva, odmieta zábavy, kultúru. Je veľmi málo situácií, keď sa vie žalobca na niečom zasmiať, ale nevie sa tešiť z ničoho. Úprimne sa porozprávali 18.06.2022, keď žalobca svedkyňu porozprával všetko ohľadom stíhania. Odvtedy svedkyňa veľa vecí vníma inak. V čase, keď je u žalobcu na dome, cíti opovrhnutie od okoloidúcich. Stále do dvora zazerajú. Dom je na hlavnej ceste. Prejde tam nespočetne veľa ľudí. Je to hlavný ťah Považská Bystrica - Ilava. Po 1,5 ročnom vzťahu vie o žalobcovi povedať, že trpí tým, že nemá dcéru u seba a že s ňou nemá žiadny kontakt. Manželku žalobcu videla iba na kamerových záznamoch. Inak ju osobne nepozná.

20. Z výsluchu B. F., kamaráta žalobcu, bolo zistené, že o obvinení žalobcu sa dozvedel od brata žalobcu. Na to volal žalobcovi, ktorý sa mu ozval za dva dni, ale nevysvetlil mu to. U žalobcu bol s rodinou na návšteve aj dva mesiace pred stíhaním, vtedy všetko fungovalo normálne, grilovali. Po obvinení sa žalobca zmenil, prestali sa aj navštevovať, len na krátko sa občas žalobca zastavil. O vnímaní širším okolím nevie, pretože býva na Kysuciach. Po oslobodení je už žalobca kludnejší, dá sa s ním porozprávať aj o iných veciach. V rodine boli ľudia, ktorí závideli žalobcovi, keď sa mu darilo v podnikaní a po trestnom stíhaní mali akoby radosť z toho. O ďalšom trestnom stíhaní mal vedomosť iba od žalobcu. Bolo to len o tom, že je obvinený z týrania.

21. Z výsluchu F. M. N., rodinného priateľa žalobcu, bolo zistené, že pôsobí ako farár. Pozná žalobcu od roku 2016. Pred obvinením ho vnímal ako zodpovedného, starostlivého a úspešného človeka. Mal dobré renomé v obci. Mal určité postavenie. Aj rodinu vnímal harmonicky. Vie, že žalobca chcel aj viac detí. Bol u žalobcu na návšteve asi týždeň alebo dva predtým, nič k takémuto nenasvedčovalo a potom nastal obrat, zlom. Dňa 15.12.2015 mu žalobca zavolať, že jeho manželka odišla. Všetko je opáskované, že nevie, čo sa stalo. Poprosil ho, aby prišiel k nemu domov a či by nešiel za jeho manželkou, ktorá odišla k svojim rodičom do Mojštína spýtať sa, čo sa stalo. Na druhý alebo tretí deň odišiel do Mojštína, kde

vyšla matka žalobcovej manželky. 5 minút ho nechali stáť pred dverami a potom ho pozvali dovnútra. Manželka žalobcu začala rozprávať, že ju žalobca ohrozoval na živote, že ju uväzoval k radiátoru. Bol z toho šokovaný. O takomto správaní neboli predtým žiadne náznaky. Po obvinení videl, že u žalobcu sa všetko začalo sypať. Nemal chuť do života. Firma krachovala. Vie, že nespával, nejedol. Mal zdravotné problémy. Viackrát povedal, že by radšej ani nežil. Ľudia ho začali vnímať s nálepkou násilník. Táto mu aj zostane. Aj po oslobodení ho ľudia stále vnímajú negatívne. Zostalo mu iba pár priateľov. V obci ľudia vo všeobecnosti hovorili o žalobcovi negatívne. Počul o ňom na ulici aj na pošte.

Videl kamerové záznamy a vnímal odchod manželky žalobcu ako pohodový, nebolo to spontánne, bolo to pripravené. Vie, že žalobcovi sa ubližuje aj iným spôsobom, napr. otec jeho manželky chodí okolo domu. Vie, že na neho zavolali aj pár chlapcov, aby mu ublížili. Rozbili mu auto a ukradli veci. To že to bolo pripravené je jeho vnútorné presvedčenie, pričom vychádza z faktov, že ak je niekto týraný utečie spontánne, nie takto, že si zoberie veci, predtým vychystá manžela na služobku a zavolá policajtov. Vzťah žalobcu a dcéry hodnotí ako skvelý, vrúcny vzťah dcéry k otcovi, vrúcnejší ako k matke. Vefa spolu všetci sedeli, rozprávali sa. Išlo o obyčajné manželstvo ako každé iné. Preto bol pre neho aj stav po skutku šokujúci. Vnímal ich ako peknú rodinu, snažili sa vybudovať zázemie. Mali financie.

22. Z výsluchu svedka M. B., brata žalobcu, bolo zistené, že dňa XX.XX.XXXX mal žalobca svadbu a stal sa incident, keď otec jeho manželky ho napadol. Manželka žalobcu už niekoľko rokov nebývala so svojimi rodičmi, lebo sa ich bála a raz pri rozhovore uviedla, že bola v mladosti psychicky týraná. Na druhý deň po svadbe jej rodičia s bratom prišli do bytu, kde žalobca s manželkou bývali a povedali im, že porobia s nimi poriadok. Do dňa, keď policajti došli do domu žalobcu, tam rodičia manželky žalobcu nikdy neboli. Dovolili im to až policajti. V ten deň zmizli aj peniaze. Už v nedeľu pred udalosťou boli zbalené veci v igelitkách a v deň udalosti sa tieto veci odsťahovali. Všetko bolo dokonale naplánované. Do dnešného dňa manželkini rodičia chodia okolo domu a provokujú. Dva roky tam chodili darebáci. Všetky značky áut má zapísané, odovzdal ich polícii, ale nikto nič nechce vyšetriť. Žalobcovi vybili okno, povolili mu kolesá na aute, ukradli traktor. Žalobca bol ambiciózný človek, ktorý chcel niečo vybudovať. Rodičia mu požičali a všetko sa splatilo. Chodil s manželkou na dovolenky. Najčastejšie boli v Tatrách. Jeho manželka sa starala aj o svokru. Po udalosti bol rozdiel radikálny. Žalobca bol neistý, bol na rodine závislý. Bol bez záujmov a stránil sa ľudí. Bývalá manželka žalobcu nebola so svojou rodinou v kontakte až do asi roku 2014, kedy nastal u nej zlom. Záznamy o tom ako sa tam zbraň dostala boli vymazané, pričom bolo povedané, že ich vymazala dvojročná dcéra žalobcu.

23. Z výsluchu E. N., zamestnankyne obchodnej spoločnosti žalobcu, bolo zistené, že v čase obvinenia žalobcu bola v práci napätá situácia. Žalobca nevedel, čo sa deje. Snažil sa riešiť situáciu. Riešil viac súkromný život ako pracovný. Keď sa dozvedela od žalobcu o obvinení, zľakla sa a podala výpoveď. U žalobcu pracovala od roku 2011, teda 5 rokov. Žalobcu poznala ako vyrovnaného človeka. Bol pracovitý. Rád chodil po zákazníkoch. Venoval sa rodine, chodili po výletoch. Rád robil okolo domu. Pozná aj bývalú manželku žalobcu a ich dcéru. Bývalá manželka žalobcu bola tiež zamestnankyňa. Pracovala s ňou. Občas strážila ich maloletú dcéru. Ak boli spory, boli to iba spory v rámci pracovného prostredia. Od momentu, keď sa udalosť stala, to bolo prekvapenie. Výpoveď stiahla po mesiaci a vrátila sa do práce. Dôvodom stiahnutia výpovede bolo uvedomenie si, že to zrejme nebolo tak ako vrela p. B.. Žalobca vyslovene hľadal odpovede, prečo sa nemôže stretávať s dcérou, bol zničený. Od toho momentu maloletú ani nevidela. Nebola v práci vôbec. Bola prijatá nová kolegyňa namiesto bývalej manželky žalobcu.

V deň udalosti jej bývalá manželka žalobcu prišla oznámiť, že od žalobcu odchádza a nechala jej ich maloletú dcéru, aby sa o ňu postarala. Bola s ňou v sklade. Po čase sa bývalá manželka žalobcu vrátila, prišla si pre malú a poprosila svedkyňu, aby ju odviezla na políciu. Až v aute jej povedala, že odchádza, lebo doma našla zbraň. Potom ako ju odviezla na políciu, svedkyňa išla už domov. Zľakla sa, čo sa deje a podala výpoveď. Do práce sa v ten deň už nevrátila. B. B. sa vôbec neozvala. Pri akejkoľvek téme rozhovoru so žalobcom, skončili pri tejto veci. Žalobca jej ukázal kamerový záznam, keď jeho bývala manželka opúšťala spoločnú domácnosť. Pozrela sa len tak letmo. Bolo tam vidieť, že berie veľa vecí. Myslí si, že to nebolo len také náhle rozhodnutie, ale bolo to dlho pripravované.

24. Žalobca na pojednávaní dňa 29.07.2023 uviedol, že práve prokuratúra v konaní zlyhala, keď si dôsledne neplnila úlohy vyplývajúce z § 2 ods. 10, § 2 ods. 12 Trestného poriadku a Zákona o prokuratúre, keď prokuratúra zamietala všetky návrhy dôkazov v prospech žalobcu a až súd musel vykonať rozsiahle dokazovanie a suplovať prácu OČTK. Keby prokuratúra postupovala dôsledne trestné

konanie by nemuselo byť vôbec alebo by trvalo kratšie a hlavne ak by prokuratúra zrušila uznesenie o vznesení obvinenia.

25. Žalovaná na pojednávaní dňa 29.07.2023 uviedla, že žalovaná v rámci 3 rokov trestného stíhania konala len 6 mesiacov a v ďalšom trvaní trestného stíhania konal a rozhodoval súd, pričom žalobca prvýkrát vypovedal až na súde. Zároveň vzniesla námietku premlčania, ktorú odôvodnila tým, že rozsudok Okresného súdu v spojení s rozsudkom Krajského súdu v trestnej veci nadobudlo právoplatnosť dňa 27.08.2019. Žiadosť bola podaná dňa 08.08.2022. Upovedomenie bolo zaslané 02.11.2022 a žaloba bola podaná 28.11.2022. Z uvedených dôvodov sa javí nárok ako premlčaný.

26. Podľa § 488 Občianskeho zákonníka záväzkovým vzťahom je právny vzťah, z ktorého veriteľovi vzniká právo na plnenie (pohládávka) od dlžníka a dlžníkovi vzniká povinnosť splniť záväzok.

27. Podľa § 489 Občianskeho zákonníka záväzky vznikajú z právnych úkonov, najmä zo zmlúv, ako aj zo spôsobenej škody, z bezdôvodného obohatenia alebo z iných skutočností uvedených v zákone.

28. Podľa § 494 Občianskeho zákonníka z platného záväzku je dlžník povinný niečo dať, konať, niečoho sa zdržať alebo niečo trpieť a veriteľ je oprávnený to od neho požadovať.

29. Podľa § 3 ods. 1, ods. 2 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov (ďalej aj ako "zák.č. 514/2003 Z.z.") štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti toho zákona, pri výkone verejnej moci a) nezákonným rozhodnutím, b) nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody, c) rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, alebo d) nesprávnym úradným postupom. Zodpovednosti podľa odseku 1 sa nemožno zbaviť.

30. Podľa § 4 ods. 1 písm. f) zákona č. 514/2003 Z.z. vo veci náhrady škody, ktorá bola spôsobená orgánom verejnej moci podľa § 3 ods. 1, koná v mene štátu Generálna prokuratúra Slovenskej republiky, ak škodu spôsobil štátny orgán podľa osobitného predpisu v občianskom súdnom konaní, v trestnom konaní alebo správnom konaní.

31. Podľa § 38 ods. 1 zákona č. 153/2001 Z.z. o prokuratúre prokuratúru tvoria tieto štátne orgány: a) generálna prokuratúra, ktorej osobitnou súčasťou s pôsobnosťou pre celé územie Slovenskej republiky je Úrad špeciálnej prokuratúry (§ 55b až 55l), b) krajské prokuratúry, c) okresné prokuratúry.

32. Podľa § 5 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím má účastník konania, ktorému vznikla škoda v dôsledku rozhodnutia vydaného v tomto konaní.

33. Podľa § 6 ods. 1, ods. 2 zákona č. 514/2003 Z.z. ak tento zákon neustanovuje inak, právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím možno uplatniť iba vtedy, ak právoplatné rozhodnutie, ktorým bola škoda spôsobená, bolo zrušené alebo zmenené pre nezákonnosť príslušným orgánom. Súd, ktorý rozhoduje o náhrade škody, je viazaný rozhodnutím tohto orgánu. Právo podľa odseku 1 možno priznať iba vtedy, ak poškodený podal proti nezákonnému rozhodnutiu riadny opravný prostriedok podľa osobitných predpisov. Splnenie tejto podmienky sa nevyžaduje, ak ide o prípady hodné osobitného zreteľa.

34. Podľa § 15 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody, rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, ako aj nárok na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom je potrebné vopred predbežne prerokovať na základe písomnej žiadosti poškodeného o predbežné prerokovanie nároku (ďalej len "žiadosť") s príslušným orgánom podľa § 4 a 11.

35. Podľa § 16 ods. 4 zákona č. 514/2003 Z.z. ak príslušný orgán neuspokojí nárok na náhradu škody alebo uspokojí iba jeho časť do šiestich mesiacov odo dňa prijatia žiadosti alebo ak príslušný orgán písomne oznámi poškodenému, že neuspokojí jeho nárok na náhradu škody, môže sa poškodený domáhať uspokojenia nároku alebo jeho neuspokojenej časti na súde. Pri uplatnení nároku na súde

môže poškodený požadovať úhradu len v rozsahu nároku, ktorý bol predbežne prerokovaný, a z titulu, ktorý bol predbežne prerokovaný. Ak súd rozhodnutím o náhrade škody prizná poškodenému aj úrok z omeškania, lehota omeškania začína príslušnému orgánu plynúť najskôr dňom oznámenia, že neuspokojí nárok na náhradu škody, alebo uplynutím šesťmesačnej lehoty na predbežné prerokovania nároku, ak súd neurčí začiatok jej plynutia neskôr.

36. Podľa § 17 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z.z. v prípade, ak iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom, uhrádza sa aj nemajetková ujma v peniazoch, ak nie je možné uspokojiť ju inak.

37. Podľa § 17 ods. 3, ods. 4 zákona č. 514/2003 Z.z. v aktuálne účinnom znení, výška nemajetkovej ujmy v peniazoch podľa odseku 2 sa určuje s prihliadnutím najmä na a) osobu poškodeného, jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije a pracuje, b) závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k nej došlo, c) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v súkromnom živote, d) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v spoločenskom uplatnení. Výška náhrady nemajetkovej ujmy priznaná podľa odseku 2 nemôže byť vyššia ako výška náhrady poskytovaná osobám poškodeným násilnými trestnými činmi podľa osobitného predpisu.

38. Podľa § 17 ods. 4 zákona č. 514/2003 Z.z. výška náhrady nemajetkovej ujmy priznaná podľa odseku 2 nemôže byť vyššia ako výška náhrady poskytovaná osobám poškodeným násilnými trestnými činmi podľa osobitného predpisu.

39. Podľa § 6 zákona č. 215/2006 Z.z. o odškodňovaní osôb poškodených násilnými trestnými činmi celková suma odškodnenia poskytnutá podľa tohto zákona nesmie presiahnuť päťdesiatnásobok minimálnej mzdy.

40. Podľa § 18 ods. 1, 3 zákona č. 514/2003 Z.z. náhrada škody zahŕňa aj náhradu účelne vynaložených trov konania, ktoré poškodenému vznikli v konaní, v ktorom bolo vydané nezákonné rozhodnutie alebo rozhodnutie o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutie o väzbe, zatknutí a inom pozbavení osobnej slobody alebo vykonané zadržanie a v konaní, v ktorom bolo rozhodnutie zrušené alebo bolo trestné stíhanie zastavené, alebo v ktorom bola vec postúpená inému orgánu. Súčasťou trov konania sú aj trovy právneho zastúpenia, ktoré zahŕňajú účelne vynaložené hotové výdavky a odmenu za zastupovanie, ktorá sa určí ako tarifná odmena advokáta.

41. Podľa § 25 ods.1 zák. č. 514/2003 Z.z. ak § 26 neustanovuje inak, právne vzťahy vrátane predbežného prerokovania nároku podľa tohto zákona sa spravujú Občianskym zákonníkom.

42. Podľa § 1 písm. a) zákona č. 62/2020 Z.z. lehoty ustanovené právnymi predpismi v súkromnoprávných vzťahoch na uplatňovanie alebo bránenie práv na súde, uplynutím ktorých by došlo k premlčaniu alebo k zániku práva, v čase odo dňa účinnosti tohto zákona do 30. apríla 2020 neplynú.

43. Podľa § 8 ods. 1 písm. a) zákona č. 62/2020 Z.z. lehoty ustanovené právnymi predpismi v súkromnoprávných vzťahoch na uplatňovanie alebo bránenie práv na súde, uplynutím ktorých by došlo k premlčaniu alebo k zániku práva, v čase odo dňa účinnosti tohto zákona do 28. februára 2021 neplynú.

44. Podľa § 517 ods.2 Občianskeho zákonníka ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

45. Podľa § 3 ods.1 nar. vlády č. 87/1995 Zb. ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, v výška úrokov z omeškania je o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

46. Po zistení podstatného skutkového stavu, na ktorý súd aplikoval vyššie citované ustanovenia právnych predpisov, súd vec právne posúdil nasledovne:

47. Pasívna legitímácia žalovanej je daná podľa § 4 ods. 1 písm. f) v spojení s § 3 zákona č. 514/2003 Z.z., keď štát, v ktorého mene koná Generálna prokuratúra Slovenskej republiky zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánom prokuratúry pri výkone verejnej moci nezákonným rozhodnutím.

48. Súd konštatuje, že nárok žalobcu uplatnený žalobou bol riadne predbežne prerokovaný. Žalobca podal u žalovanej žiadosť o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody dňa 08.08.2022. Žalovaná žiadosť prerokovala a listom zo dňa 02.11.2022 oznámila žalobcovi, že uplatnený nárok neuspokojí ani čiastočne. Svoju odpoveď odôvodnila tým, že žalobca nepreukázal vznik nemajetkovej ujmy a taktiež nie je preukázaná ani priama (bezprostredná) príčinná súvislosť medzi tvrdenou nemajetkovou ujmovou a označeným právnym titulom nároku, množstvo vyúčtovaných úkonov možno pokladať za neúčelne vykonané a žalobcovi nevzniklo právo na náhradu škody s poukazom na § 8 ods. 6 písm. a) zákona č. 514/2003 Z.z.

Právnym titulom náhrady škody je uznesenie vyšetrovateľa Policajného zboru, Okresného riaditeľstva PZ, odbor kriminálnej polície Trenčín, ČVS: ORP-1002/1-VYS-TN-2015 zo dňa 06.06.2016 (uznesenie o vznesení obvinenia), voči ktorému bola sťažnosť žalobcu zamietnutá. V trestnom konaní bol žalobca rozsudkom Okresného súdu Trenčín č.k. 2T/128/2016-209 zo dňa 28.03.2019 oslobodený. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 27.08.2019 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne č.k. 2To/64/2019-231 zo dňa 27.08.2018, ktorou súd zamietol odvolanie prokurátora.

49. Na základe uvedených skutočností dospel súd k záveru, že žiadosť o predbežné prerokovanie nároku je čo do obsahu prakticky zhodná s podanou žalobou, prerokované tak boli všetky čiastkové nároky uplatnené žalobou v tomto konaní, v rovnakom rozsahu, v akom sú aj žalované. Bola preto splnená podmienka vyžadovaná podľa § 5, § 6, § 15 ods. 1, § 16 ods. 1 a § 17 ods. 5 citovaného zákona.

50. Zákon č. 514/2003 Z.z. upravuje zodpovednosť štátu za škodu spôsobenú orgánmi verejnej moci pri jej výkone, ak sú splnené podmienky zodpovednosti podľa tohto zákona. Vznik zodpovednosti štátu predpokladá: a/ nezákonné rozhodnutie alebo nesprávny úradný postup, b/existenciu škody, c/ príčinnú súvislosť medzi nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom a existenciou škody. Zodpovednosť štátu za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci má povahu objektívnej zodpovednosti, t.j. zodpovednosti bez ohľadu na zavinenie. Zákon nepozná ani žiadny liberačný dôvod, na základe ktorého by bolo možné sa tejto zodpovednosti zbaviť. Základnou podmienkou zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú nezákonným rozhodnutím je okolnosť, že toto rozhodnutie bolo príslušným orgánom zrušené pre nezákonnosť. Aj v tomto prípade však treba mať na zreteli, že zmyslu právnej úpravy zodpovednosti štátu za škodu zodpovedá, aby každá majetková ujma spôsobená nezákonným zásahom štátu bola odčinená.

51. Zákon č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci výslovne neupravuje nárok na náhradu škody v prípade oslobodenia obžalovaného spod obžaloby. Ide o špecifický prípad zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú začatím a vedením trestného stíhania, pri ktorom treba vychádzať z analogického výkladu úpravy najbližšej, a to z úpravy zodpovednosti za škodu spôsobenej nezákonným rozhodnutím. Rovnaký význam ako zrušenie právoplatného uznesenia o vznesení obvinenia pre nezákonnosť má v tomto zmysle tiež zastavenie trestného stíhania alebo oslobodenie spod obžaloby. Skutočnosť, že nedošlo k zrušeniu rozhodnutia, ktorým sa začína trestné stíhanie, na tom nič nemení. Podstata nároku na náhradu škody sa totiž v tomto prípade neviaže na (ne)správnosť postupu orgánov činných v trestnom konaní pri začatí trestného stíhania, ale na samotný výsledok trestného stíhania. Rozhodujúcim meradlom opodstatnenosti (zákonosti) začatia (vedenia) trestného stíhania je neskorší výsledok trestného konania. V prípade, že obžalovaný bol oslobodený spod obžaloby, súdna judikatúra má za to, že ten, proti komu bolo trestné stíhanie zastavené, alebo ten, kto bol spod obžaloby oslobodený, má pri splnení ďalších zákonných predpokladov (ako napr. vopred prerokovaný nárok na náhradu škody písomne podanou žiadosťou) zásadne právo na náhradu škody spôsobenej uznesením o vznesení obvinenia. Vzhľadom na uvedené je potrebné, s prihliadnutím na konkrétne okolnosti a tiež dôvody, vychádzať z toho, že občan čin nespáchal a že trestné stíhanie proti nemu nemalo byť začaté, a teda v rámci spoločnosti utrpel ujmu, ktorú by ako poškodený mal mať nahradenú. Avšak tento právny nárok treba hľadať nielen v čl. 46 ods. 3 Ústavy SR, ale aj vo všeobecnej rovine predovšetkým v čl. 1 ods. 1 vyššie uvedeného zákona č. 514/2003 Z.z. Ak má byť štát skutočne považovaný za právny štát, musí niesť objektívnu zodpovednosť za konanie svojich orgánov, ktorým priamo zasiahli do základných práv jednotlivca. Nemožno totiž prihliadnuť, že štát nemá slobodnú voľbu,

ale je povinný striktnie dodržiavať právo v jeho ideálnej (škodu nepôsobiacej) interpretácii. Na jednej strane je povinnosťou orgánov činných v trestnom konaní vyšetrovať a stíhať trestnú činnosť, na druhej strane sa štát nemôže zbaviť zodpovednosti za postup týchto orgánov, ak sa ich postup ukáže ako mylný, zasahujúci do základných práv. V takejto situácii nie je rozhodné, ako orgány činné v trestnom konaní vyhodnotili pôvodné podozrenie, ale to, či sa ich podozrenie v trestnom konaní potvrdilo (rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp.zn. 4 M Cdo 15/2009).

52. Prejednávaná vec je špecifická v tom, že k oslobodeniu spod obžaloby došlo pre nepreukázanie toho, že žalobca skutok spáchal, a to predovšetkým z dôvodu, že vo výpovedi hlavného svedka (F. B.), ktorý ho zo spáchania skutku svojou výpoveďou usvedčoval, boli zistené rozpory. Obdobnú situáciu riešil Ústavný súd SR v náleze I. ÚS 540/2016-33 zo dňa 13.12.2016, v ktorom konštatoval, že pre posúdenie nezákonnosti rozhodnutia, resp. postupu orgánu činného v trestnom konaní, nie je rozhodujúce, ako orgány činné v trestnom konaní vyhodnotili pôvodné podozrenie, ale to, či sa ich podozrenie v trestnom konaní potvrdilo. Vyslovil, že ak sa trestné stíhanie konkrétnej osoby skončilo vydaním oslobodzujúceho rozsudku, tak bez ohľadu na dôvod, pre ktorý sa tak stalo, uznesenie, ktorým bolo obvinenému vznesené obvinenie, je potrebné považovať za takýchto okolností vždy za nezákonné a zasahujúce do základných práv jednotlivca. V právnom štáte musí štát niesť objektívnu zodpovednosť za konanie svojich orgánov, ak nimi zasiahol do základných práv občana a takým zásahom nepochybne je i prípad žalobcu.

53. V zmysle § 17 ods. 2 zákona o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, nemajetková ujma v peniazoch sa uhrádza poškodenému iba v prípade, ak iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím a zároveň, ak nie je možné túto ujmu uspokojiť inak. Preto sa súd zaoberal tým, či v danom prípade iba samotné konštatovanie porušenia práva je dostatočným zadosťučinením. Súd po tomto posúdení má za to, že ujmu, ktorú utrpel žalobca, nie je možné dobre uspokojiť inak, ako priznaním nemajetkovej ujmy. V tomto prípade ide o dokonanú skutočnosť, ktorou vznikla žalobcovi aj nemajetková ujma, a ktorú nie je možné dodatočne eliminovať, teda vrátiť späť predošlý stav, kedy žalobca nebol trestne stíhaný. Iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je podľa názoru súdu s prihliadnutím na okolnosti trestného stíhania a dĺžku trestného stíhania dostatočným zadosťučinením. Preto rozhodol o priznaní nemajetkovej ujmy žalobcovi. Súd konštatuje, že je tiež splnená podmienka podľa § 6 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z., keď žalobca podal proti nezákonnému rozhodnutiu riadny opravný prostriedok, nakoľko jeho sťažnosť proti uzneseniu o vznesení obvinenia bola zamietnutá uznesením Okresnej prokuratúry Trenčín č.k. 2Pv 877/15/3309-17 zo dňa 27.06.2016 ako nedôvodná.

54. V prvom rade sa súd zaoberal námietkou premlčania vznesenou žalovanou. Bolo zistené, že rozsudok Okresného súdu Trenčín č.k. 2T/128/2016-209 zo dňa 28.03.2019, ktorým bol žalobca oslobodený spod obžaloby, nadobudol právoplatnosť dňa 27.08.2019. Žalovanej bola doručená žiadosť o predbežné prerokovanie nároku dňa 09.08.2022, pričom odpoveď žalovanej bola doručená žalobcovi dňa 02.11.2022. V tomto období (86 dní) premlčacia lehota podľa § 19 ods. 3 zákona č. 514/2003 Z.z. neplynula. Premlčacia lehota mala uplynúť dňa 21.11.2022. K tomuto dátumu je však potrebné pripočítať obdobia, počas ktorých premlčacie lehoty podľa zákona č. 62/2020 Z.z. o niektorých mimoriadnych opatreniach v súvislosti so šírením nebezpečnej nákazlivej ľudskej choroby COVID-19 a v justícii a ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony neplynuli (§ 1 písm. a) a § 8 písm. a), čo predstavuje obdobia od 25.03.2020 do 30.04.2020 a od 19.01.2021 do 28.02.2021, t.j. spolu 75 dní). Premlčacia doba teda uplynula dňa 04.02.2023. Žalobca podal žalobu na súd dňa 28.11.2022. t.j. v rámci premlčacej lehoty. Z uvedeného vyplýva, že nárok žalobcu nie je premlčaný a žalovanou vznesená námietka premlčania nie je dôvodná.

55. Po posúdení žaloby žalobcu a jeho argumentácie súd zistil, že žalobca sa domáha odškodnenia za nemajetkovú ujmu, ktorú utrpel v príčinnej súvislosti s nezákonným rozhodnutím jednak v rodinnom, pracovnom a občianskom živote. Každú z uvedených újm súd posudzoval podľa kritérií uvedených v § 17 ods. 3 zákona o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci. Prihliadal na osobu poškodeného, jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije a pracuje, závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k nej došlo, závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v súkromnom živote, závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v spoločenskom uplatnení. Uplatnenú nemajetkovú ujmu žalovaná neuznáva, poukazuje na potrebu preukázania hĺbky zásahov do života žalobcu a príčinnej súvislosti s nezákonným rozhodnutím s tým, že je potrebné tiež prihliadať na limitáciu výšky nemajetkovej ujmy a na ďalšie trestné stíhanie žalobcu.

56. Žalobca si v tomto konaní uplatnil náhradu nemajetkovej ujmy v sume 80 000 eur. Zo sumy uplatnenej žiadosťou o predbežné prerokovanie nároku podľa zákona č. 514/2003 Z.z. žalovaná neposkytla žalobcovi žiadne plnenie.

57. Každé trestné konanie negatívne ovplyvňuje osobný život trestne stíhaného, na ktorého sa síce do okamihu právoplatnosti meritórneho rozhodnutia prihliada ako na nevinného, ale už samotný fakt trestného stíhania je záťažou pre každého obvineného. Už samotné trestné stíhanie výrazne zasahuje do súkromného a osobného života jednotlivca, do jeho cti a dobrej povesti. Je teda zrejmé, že každá fyzická osoba má právo na ochranu svojej osobnosti, medzi inými aj na ochranu pred zásahom do jej občianskej cti. Toto právo je nescudziteľné a neprevoditeľné. Ide o absolútne právo, ktoré pôsobí proti každému. Každý musí toto právo rešpektovať. Túto ochranu požíva fyzická osoba dokonca aj po svojej smrti. Občianska česť patrí k významným právnym, ale aj neprávnym hodnotám, má vplyv na plnohodnotný život fyzickej osoby a jej každodennú realitu. Táto hodnota je v podstate nevyčísliteľná, je nehmotná a mnohokrát je vzácnejšia ako hmotné zabezpečenie fyzickej osoby. Predstavuje aj základný predpoklad pre riadne fungovanie v spoločnosti, rodine, zamestnaní a pod. Je takisto nepopierateľné, že jej hodnota je takisto subjektívna, podľa osobnostného založenia a preferencií poškodeného a má rôznu hodnotu v porovnaní k iným statkom (hmotným i nehmotným).

58. Je potrebné zdôrazniť, že na jednej strane je povinnosťou orgánov činných v trestnom konaní vyšetrovať a stíhať trestnú činnosť, na druhej strane sa štát nemôže zbaviť zodpovednosti za postup týchto orgánov, ak sa ukážu ich predpoklady ako mylné a nesprávne. Ak má byť jednotlivец povinný sa takýmto úkonom vôbec podrobiť, musí v právnom štáte existovať garancia, že v prípade preukázania, že trestnú činnosť nespáchal, dostane sa mu odškodnenia za všetky úkony, ktorým bol zo strany štátu podrobený (v súvislosti s uvedeným porovnaj ÚS ČR, nález sp.zn. I.ÚS 554/04 z 31.3.2005).

59. Trestné stíhanie súd hodnotí ako neoprávnený zásah do života žalobcu, pretože tieto skutočnosti vytvorili negatívny obraz spoločnosti o žalobcovi, ktorý vyvolal u neho ujmu na osobnostných právach, a to znížením jeho dôstojnosti a vážnosti v spoločnosti, ktorú ujmu by ako závažnú pociťoval každý na jeho mieste. Trestné konanie bolo vo vzťahu k žalobcovi v danom prípade vedené 1177 dní (3 roky, 2 mesiace, 3 týždne), a to od 06.06.2016 do 27.08.2019, pričom existuje kauzálna príčinná súvislosť spájajúca vznik nemajetkovej ujmy žalobcu a nezákonné rozhodnutie orgánu verejnej moci. Samotným trestným konaním je nezákonne stíhanej osobe spôsobovaná imateriálna ujma vo forme nedôvodného zahanbenia s výrazne ostrakizujúcim účinkom a častokrát radikálne nepriaznivým vplyvom na jeho zdravie. Celková dĺžka konania musí byť pritom posudzovaná odo dňa vznesenia obvinenia voči obvinenému, až do dňa právoplatnosti rozhodnutia vo veci (porovnaj rozsudok Najvyššieho súdu ČR z 3. októbra 2009 sp.zn. 30Cdo/2742/2009). Neobstojí námietka žalovanej, že v danom konaní konala žalovaná iba 6 mesiacov (do podania obžaloby 15.11.2016) a v ostatnom období konal súd z dôvodu, že trestné konanie sa posudzuje ako celok, nemožno zodpovednosť orgánov verejnej moci kúskovať podľa štádií konania a ak v konaní na základe nezákonného rozhodnutia bol vydaný oslobodzujúci rozsudok je zodpovedný za nezákonné trestné stíhanie orgán prokuratúry pri výkone verejnej moci, keď prokurátor zamietol sťažnosť žalobcu v prípravnom konaní a podal v trestnej veci obžalobu.

60. Pokiaľ ide o okolnosť samotnej dĺžky konania, v tejto súvislosti súd poukazuje na stanovisko Najvyššieho súdu ČR z 13.4.2011 sp.zn. Cpjn 206/2010, R58/11, zo záverov ktorého vyplýva, že náhrada nemajetkovej ujmy má slúžiť ku kompenzácii stavu právnej neistoty, do ktorej bola osoba v dôsledku neprimeranej dĺžky konania uvedená a v ktorej bola udržovaná. Ide o psychologickú kategóriu, ktorej hĺbka a dosah sú náročne preukázateľné. Uvedené závery sú aplikovateľné v našom právnom poriadku vo vzťahu k § 17 a nasl. zákona č. 514/2003 Z.z. a čl.46 ods. 3 Ústavy SR (v tejto súvislosti porovnaj Vozár, J., a kol. Judikatúra vo veciach nemajetkovej ujmy. Bratislava : Wolters Kluwer s.r.o., 2015, 99-100s.)

61. Súd sa zaoberal i námietkou žalovanej, že nárok žalobcu nevznikol s poukazom na § 8 ods. 6 písm. a) zákona č. 514/2003 Z.z. z dôvodu, že si žalobca mal prívodiť trestné stíhanie sám, keď vypovedal a popieral vinu až v konaní pred súdom. Podľa § 8 ods. 6 písm. a) zákona č. 514/2003 Z.z. právo na náhradu škody nevznikne, ak si osoba uloženie trestu, ochranného opatrenia alebo väzbu zavinila sama. Podľa rozsudku Najvyššieho súdu ČSR sp. zn. 1Cz/6/90, publikovaného pod R 35/1991 ten, proti ktorému bolo trestné stíhanie zastavené alebo kto bol oslobodený spod obžaloby, právo na náhradu

škody spôsobenej uznesením o vznesení obvinenia nemá, ak si vznesenie obvinenia zaviniť sám a bol oslobodený spod obžaloby alebo proti nemu bolo trestné stíhanie zastavené len preto, že nie je za spáchaný trestný čin trestne zodpovedný alebo že mu bola udelená milosť alebo že trestný čin bol amnestovaný. Súd dospel k záveru, že v danej veci nemožno aplikovať predmetné ustanovenie § 8 ods. 6 písm. a) zákona č. 514/2003 Z.z., nakoľko v danej veci nedošlo k uloženiu trestu, ochranného opatrenia ani väzbe žalobcu. Taktiež nebolo vykonaným dokazovaním zistené, že by si žalobca privedil vznesenia obvinenia. Obvinenie bolo voči žalobcovi v predmetnej veci vznesené na základe výpovede jeho (v súčasnosti bývalej) manželky F. B.. Žalobca sa už v podanej sťažnosti proti uzneseniu o vznesení obvinenia bránil tvrdením, že napadnuté uznesenie sa nezakladá na pravde. Odmietnutie vypovedať, ktoré žalobca v prípravnom konaní využil, je právom zakotveným v zákone (§ 122 ods. 1 Trestného poriadku), ktoré nemôže byť hodnotené ako privedenie si trestného stíhania. Žalobca v trestnom konaní v plnom rozsahu spolupracoval s orgánmi činnými v trestnom konaní a súdom, trestného konania sa zúčastňoval, riadne využíval aj dostupné právne prostriedky svojej obrany a zúčastňoval sa znaleckých vyšetrení. Trestné stíhanie na základe vykonaného dokazovania napokon skončilo oslobodením žalobcu a zamietnutím odvolania prokurátora z dôvodu, že nebolo preukázané, že sa stal skutok, pre ktorý bol žalobca stíhaný, nakoľko boli zistené rozpory vo výpovedi svedkyne F. B., na ktorej bola v zásade postavená obžaloba, ako aj rozpory s ďalšími zadováženými a vykonanými dôkazmi. Aj táto skutočnosť popiera tvrdené privedenie si trestného stíhania samotným žalobcom.

62. Žalobca svoj nárok odôvodnil negatívnym ovplyvnením jeho spoločenského postavenia, osobného života, osobitne ťažkým životným obdobím, keď od novembra 2016 sa nestretol so svojou maloletou dcérou. Žalobca poukazuje aj na zhoršenie postavenia a poškodenie povesti a dobrého mena v rámci podnikania.

Súd vykonal dokazovanie výsluchom žalobcu a svedkov a dospel k záveru, že do života žalobcu došlo k zásahom, ktoré boli dôsledkom predmetného nezákonného rozhodnutia. Je potrebné zobrať do úvahy, že tieto zásahy sa prejavovali v živote žalobcu dlhšie časové obdobie v príčinnej a časovej súvislosti s ďalším trestným konaním (pre zločin týrania blízkej a zverenej osoby) a tiež konaním o rozvod manželstva a konaním o úpravu práv a povinností k maloletej dcére H.. Súd preto posudzoval negatívne zásahy trestného stíhania do života žalobcu, ktoré bolo zapríčinené v súvislosti s predmetným nezákonným rozhodnutím, ale prihliadol aj na to, že negatívne zásahy do života pokračujú aj ako dôsledok prebiehajúceho trestného stíhania (od 15.12.2016) za zločin týrania blízkej a zverenej osoby (v ktorom konaní bol vyhlásený odsudzujúci rozsudok a podané dovolanie) a opatrovanských konaní, kde je dôležitou otázkou, ktorá sa rieši, styk žalobcu s maloletou dcérou. Súd mal z výsluchov svedkov preukázané, že negatívne zásahy do života žalobcu nastali práve v čase obvinenia vo veci držania predmetnej zbrane, keď jeho manželka s maloletou dcérou opustila spoločnú domácnosť, ktoré spustilo tvrdené dopady. Obvinenie malo negatívny vplyv aj na vnímanie žalobcu blízkym okolím, nakoľko aj rodinný dom žalobcu sa nachádza na hlavnej ulici v Ladcoch na frekventovanom mieste. Výpovedami svedkov bolo preukázané negatívne vnímanie žalobcu okolím, v E., ako "pištoľníka", ktoré mu zrejme zostane aj po oslobodení. Súd berie do úvahy aj skutočnosť, že negatívne vnímanie žalobcu okolím je udržiavané aj ako dôsledok vedenia trestného stíhania pre podozrenie z týrania blízkej osoby žalobcom, avšak v danom prípade ako bolo uvedené spúšťačom týchto dopadov bolo práve predmetné nezákonné trestné stíhanie, keď ďalšie trestné stíhanie nasledovalo rok po udalosti, pri ktorej bola nájdená predmetná zbraň.

Negatívne dopady trestného stíhania sa objavili po nezákonnom vznesení obvinenia aj v podnikaní žalobcu, keď z výpovedí bývalej zamestnankyne K., F. N. a zamestnankyne N. mal súd za preukázané, že z dôvodu poškodenia dobrej povesti žalobcu došlo k ukončeniu viacerých obchodných vzťahov s odberateľmi. Taktiež nezákonné obvinenie žalobcu vyvolalo u jeho zamestnancov strach a pochybnosti, pričom napr. zamestnankyňa N. podala výpoveď, ktorú po mesiaci zobrala späť.

63. Súd poukazuje tiež na skutočnosť, že je potrebné v danej veci prihliadnuť na rozporuplné konanie bývalej manželky žalobcu F. B., keď k nájdeniu zbrane, na základe ktorej skutočnosti bol obvinený žalobca, došlo jeho bývalou manželkou dňa 16.12.2015, kedy mala v strachu opustiť spoločnú domácnosť, zároveň podala návrh na rozvod manželstva, pričom do novembra 2016 sa podľa vyjadrenia žalobcu žalobca stýkal s bývalou manželkou a ich maloletou dcérou H., chodili na spoločné výlety a následne, rok po udalosti, dňa 15.12.2016 začalo trestné stíhanie žalobcu vo veci týrania blízkej a zverenej osoby, ktorého sa mal žalobca dopúšťať na F. B. približne od konca roku 2014 do 16.12.2015.

64. Z uvedeného je zrejmé, že žalobca bol vystavený stresu, emocionálnej ako aj časovej záťaži. Každé trestné konanie totiž negatívne ovplyvňuje osobný život trestne stíhaného. Už samotné trestné stíhanie výrazne zasahuje do súkromného a osobného života jednotlivca, do jeho cti a dobrej povesti, a to tým skôr ak sa jedná o obvinenie nepravdivé (porovnaj napríklad rozsudok Krajského súdu v Trenčíne z 25.3.2010 sp.zn. 3 Co 118/2008, tiež rozsudok Krajského súdu v Prešove sp.zn. 1Co/15/2022 z 07. 06. 2022). K tomu súd poukazuje na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 21. októbra 2020 sp. zn. 4Cdo/130/2020, v ktorom okrem iného uviedol: "Žiadne skutkové okolnosti, ktoré už odzneli, totiž nemožno následne, ex post, preukázať s absolútnou istotou. Vždy pôjde o otázku určitej miery pravdepodobnosti. Absolútna istota teda nie je dôkazný štandard, ktorý je možné v súdnom konaní aplikovať, lebo by pri tom dôkazné bremeno prakticky nebolo možné uniesť. Jedným z aspektov práva na spravodlivý proces je čl. 47 ods. 3 ústavy, podľa ktorého sú si všetky strany sporu v konaní rovné tak, aby každá zo strán mohla obhajovať svoju vec za podmienok, ktoré ju z pohľadu konania ako celku, podstatným spôsobom neznevýhodňujú vzhľadom k protistrane. Cieľom zásady rovnosti je potom dosiahnutie "spravodlivej rovnováhy" medzi stranami sporu. Pod takto definovanú rovnosť strán sporu spadá nielen realizácia ich procesných oprávnení, ale aj otázky dôkazného bremena, ktoré je na strany sporu kladené, a ktoré nesmie byť neprimerané, lebo v opačnom prípade nemožno konanie ako celok považovať za spravodlivé. Tento všeobecný princíp rovnosti strán bolo potom nutné premietnuť aj do činnosti nižších súdov pri dokazovaní škody (nemajetkovej ujmy) a jej výšky a príčinnej súvislosti medzi protiprávnosťou a vznikom škody. Nižšími súdmi uloženie nesplniteľného dôkazného bremena iba na žalobcov ako jednu stranu civilného sporu, bolo zjavným porušením zásady rovnosti zbraní (čl. 6 CSP) (porov. Rozsudok Európskeho súdu pre ľudské práva vo veci Metalco Bt. v. Maďarsko z 1. februára 2011, sťažnosť č. 34976/05, § 24). ... už len tvrdenie žalobcu o zásahu do jeho osobnostných práv bolo dôvodom pre priznanie finančného zadosťučinenia, nemajetkovej ujmy (porov. Rozsudok Európskeho súdu pre ľudské práva vo veci Danev v. Bulharsko z 2. septembra 2010, sťažnosť č. 9411/05).

65. Trestné stíhanie nepochybne predstavuje obmedzenie súhrnu osobnostných práv poškodeného a znamená už samé o sebe pre poškodeného určitú imateriálnu ujmu. Súd dospel k záveru, že žalobca preukázal príčinnú súvislosť medzi vznikom nemajetkovej ujmy a náhrady škody a predmetným nezákonným rozhodnutím, ktoré malo tieto dopady za následok. Žalobca podľa názoru súdu preukázal, že práve obvinenie vo veci nelegálneho ozbrojovania malo za následok negatívne dopady na jeho osobný aj pracovný život, ktoré ďalšie konania (trestné a opatrovanské) ďalej prehľbovali, práve obvinenie v danej veci spustilo v živote žalobcu zmeny v negatívnom zmysle vnímané a hodnotené aj blízkym okolím a okolím miesta, kde žalobca žije. Súd konštatuje, že žalobca vykonaným dokazovaním preukázal vznik nemajetkovej ujmy v jednotlivých oblastiach života spôsobené predmetným nezákonným stíhaním, ako aj to, že zadosťučinenie v podobe morálnej satisfakcie nie je dostatočne účinným a efektívnym prostriedkom na vyváženie, či zmiernenie tejto vzniknutej ujmy a preukázal príčinnú súvislosť vzniku tejto škody s nezákonným rozhodnutím, následkom ktorého bolo nezákonné trestné stíhanie. Je nepochybné, že trestné stíhanie voči žalobcovi trvajúce viac ako 3 roky spôsobilo žalobcovi ťaživú životnú situáciu. Na základe uvedených skutočností súd dospel k záveru, že sú splnené podmienky na priznanie nároku zo zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú orgánmi verejnej moci pri jej výkone, a to nezákonné rozhodnutie, existencia škody, príčinná súvislosť medzi nezákonným rozhodnutím existenciou škody.

66. Súd pri určovaní výšky nemajetkovej ujmy okrem zákonom stanovených kritérií uvedených v § 17 ods. 3 zák. č. 514/2003 Z. z. bral za rozhodujúce tiež povahu trestnej veci, vzhľadom na druh a závažnosť trestného činu, pre ktoré bolo trestné stíhanie vedené (zločin nedovoleného ozbrojovania), od ktorých sa tiež odvíja intenzita, s akou osoba poškodená nezákonným trestným stíhaním je negatívne vnímaná okolím. Rovnako tiež zohľadnil hrozbu a potenciálny rozsah trestného postihu (a tri roky až osem rokov), od ktorého sa odvíja subjektívny pocit neistoty na strane osoby poškodenej nezákonným trestným stíhaním, skutočnosť, že žalobca bol stíhaný na slobode. Napokon súd tiež zohľadnil pri výške nemajetkovej ujmy okolnosti, ktoré viedli k vydaniu uznesenia o vznesení obvinenia voči žalobcovi (obvinenie založené na výpovedi manželky (v súčasnosti bývalej) žalobcu, tiež dĺžku konania (viac ako tri roky) a oslobodenie žalobcu spod obžaloby.

67. Je pritom potrebné zdôrazniť, že oslobodenie spod obžaloby záviselo od vyhodnotenia vykonaných dôkazov, na základe ktorých bolo konštatované, že sa nestal skutok, z ktorého bol žalobca obžalovaný. Vychádzajúc tak z vyššie uvedených úvah a zistení, posúdiac tak komplexne intenzitu zásahov do súkromnej sféry žalobcu, súd konštatuje, že nemajetková ujma uplatnená žalobcom (v sume 80 000 eur)

je neprimeraná a ani s prihliadnutím na zistené následky vedeného trestného stíhania uplatnená výška nemajetkovej ujmy nemôže obstať. Nemajetková ujma má byť spravodlivým, rozumným a primeraným odškodnením následkov a toto platí tak v rovine medzi fyzickými osobami navzájom, ale aj vo vzťahu k štátu. Súd teda dospel k názoru, že je potrebné čiastočne žalobe na náhradu nemajetkovej ujmy vyhovieť a kompenzovať trestné stíhanie žalobcu, ktoré ovplyvnilo najmä jeho súkromný život (rodinné, sociálne a obchodné vzťahy) a malo vplyv na jeho psychické zdravie a ustálil náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 10 000 eur za obdobie od 06.06.2016 do 27.08.2019, spolu 3 roky a 2 mesiace a 3 týždne, pričom má za to, že takáto suma aspoň sčasti kompenzuje ujmu spôsobenú trestným stíhaním žalobcu. Táto suma sa javí ako primeraná a spravodlivá náhrada za ujmu spôsobenú osobe žalobcovi vedením trestného stíhania, ktoré musel strpieť. Je potrebné zdôrazniť, že žalobca bol vo veci obžalovaný, zúčastňoval sa teda trestného konania na súde, teda ide o zásah väčšej intenzity ako v prípade, ak by bolo trestné stíhanie zastavené pred podaním obžaloby. Žalobca bol síce stíhaný na slobode, nevykonával trest odňatia slobody, je však zrejmé, že v povedomí okolia ostane jeho označenie za obvineného bez ohľadu na jeho oslobodenie. Podľa názoru súdu je takáto výška nemajetkovej ujmy vzhľadom na okolnosti daného prípadu odôvodnená a nevymyká sa bežnej rozhodovacej praxi súdov v obdobných veciach s tým, že súd bral zreteľ aj na maximálnu výšku, ktorú je možné pri odškodňovaní podľa § 17 ods. 4 zákona č. 514/2003 Z. z. priznať (päťdesiatnásobok minimálnej mzdy - 26 000 eur v roku 2019, ktorá sa priznáva pri spôsobení smrti osoby ako najzávažnejšiemu a nezvratnému následku) a ktoré ustanovenie je potrebné v danej veci aplikovať. Súd príkladmo poukazuje na porovnateľné prípady a výšku priznanej náhrady nemajetkovej ujmy, napr. vo veci prejednáwanej na Najvyššom súde pod sp.zn. 5 Cdo 4/2018 bola priznaná náhrada nemajetkovej ujmy za trestné stíhanie a následné oslobodenie spod obžaloby v sume 11 063 eur, vo veci prejednáwanej na Najvyššom súde pod sp.zn. 3Cdo/156/2017 bola priznaná náhrada nemajetkovej ujmy za nezákonné uznesenie o vznesení obvinenia v sume 10 000 eur, vo veci prejednáwanej na Najvyššom súde pod sp.zn. 8Cdo/177/2017 bola priznaná náhrada nemajetkovej ujmy za nezákonné uznesenie o vznesení obvinenia a následné oslobodenie spod obžaloby v sume 8500 eur.

68. Záverom súd uvádza, že k judikátom, na ktoré poukazovali obe sporové strany, v snahe podporiť ich argumentáciu je potrebné uviesť, že je zrejmé, že v tejto oblasti sú súdmi priznávané rôzne výšky náhrad nemajetkovej ujmy. Takýto stav je pochopiteľný a súvisí s jedinečnosťou každého prípadu a od osobného nastavenia konkrétnych sudcov, ktorí v konaniach rozhodujú (či už ide o prvý stupeň, odvolacie konanie, dovolacie konanie alebo aj konanie pred ústavným súdom). Výška priznanej náhrady nemajetkovej ujmy by mala odzrkadľovať snahu o spravodlivé rozhodnutie, ktoré zodpovedá realite a môže byť takto prijímané všeobecne, bez pocitu iba symbolického odškodnenia. Musí zodpovedať predstavám spravodlivosti a slušnosti v danom čase a na danom mieste.

69. Ďalej sa súd zaoberal uplatnenou náhradou škody spočívajúcej v náhrade trov obhajoby žalobcu v trestnom konaní, pričom tento nárok sa odškodňuje v zmysle § 18 ods. 1 a 3 zák. č. 514/2003 Z.z. Žalobca si uplatnil nárok na náhradu škody vo výške 5488,89 eur titulom vyúčtovaných a uhradených trov obhajoby. Predložil špecifikáciu trov obhajoby žalobcu Mgr. Marcelom Pélim, LL.M., advokátom zo dňa 01.08.2022 a špecifikáciu trov obhajoby žalobcu JUDr. Darinou Kučerovou, advokátkou zo dňa 05.12.2019.

Súd posúdil námietku žalovanej spočívajúcej v tom, že nie je splnená podmienka vzniku uplatnených trov obhajoby v príčinnej súvislosti s nezákonným rozhodnutím, z ktorého si žalobca náhradu škody uplatňuje žalobou, ako dôvodnú. S poukazom na skutočnosť, že žalobca si žalobou (aj žiadosťou o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody) uplatnil nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, ktoré malo za následok vedenie trestného konania sp.zn. 2T/128/2016 a s poukazom na časové obdobie vykonania úkonov, súd konštatuje, že tieto boli vykonané z časového hľadiska v súvislosti s predmetným nezákonným rozhodnutím, v prípravnom a v trestnom konaní vedenom na základe predmetného nezákonného rozhodnutia, teda aj v príčinnej súvislosti s týmto nezákonným trestným stíhaním. Vzhľadom na uvedené súd dospel k záveru, že je splnená podmienka príčinnej súvislosti vzniku tejto náhrady škody spočívajúcej v uhradených trovách obhajoby s uplatneným právnym titulom náhrady škody, a to uznesením o vznesení obvinenia zo dňa 06.06.2016.

70. Žalovaná namietala jednotlivé úkony právnej služby ako neúčelné a žiadala prihliadnúť na neúčelnosť právneho zastúpenia žalobcu dvoma právnymi zástupcami v trestnom konaní. Súd preskúmal jednotlivé uplatnené úkony podľa pripojeného spisu Okresného súdu Trenčín sp.zn. 2T/128/2016 a nepriznal nasledovné úkony:

- vypracovanie sťažnosti proti uzneseniu o vznesení obvinenia Mgr. Marcelom Pélim, LL.M., advokátom zo dňa 13.06.2016 z dôvodu, že z pripojeného spisu bolo zistené, že táto sťažnosť bola podaná žalobcom bez označenia zastupovania advokátom,
- účasť pri výsluchu žalobcu dňa 14.09.2016 z dôvodu, že v zápisnici z výsluchu je uvedené, že advokát bol upovedomený, ale neprítomný,
- vypracovanie záverečnej reči Mgr. Marcelom Pélim, LL.M., advokátom zo dňa 25.03.2019, nakoľko advokát sa zúčastnil na pojednávaní dňa 26.03.2019, kde túto záverečnú reč predniesol,
- prevzatie veci po vznesení obvinenia JUDr. Darinou Kučerovou, advokátkou dňa 06.07.2016 z dôvodu, že za prevzatie veci bola už priznaná odmena,
- podanie odporu JUDr. Darinou Kučerovou, advokátkou dňa 19.12.2016 z dôvodu, že v pripojenom spise sa nenachádza predmetné podanie,
- účasť na pojednávaní dňa 30.03.2017 z dôvodu, že v zápisnici z pojednávania je uvedené, že advokátka bola upovedomená, ale neprítomná,
- vypracovanie záverečnej reči JUDr. Darinou Kučerovou, advokátkou zo dňa 25.03.2019, nakoľko advokát sa zúčastnil na pojednávaní dňa 26.03.2019, kde túto záverečnú reč predniesol,
- účasť na verejnom zasadnutí dňa 27.08.2019 JUDr. Darinou Kučerovou, advokátkou, z dôvodu, že išlo o verejné zasadnutie za účelom vyhlásenia uznesenia, ktorým bolo rozhodnuté o odvolaní, pričom vyhláška č. 655/2004 Z.z. za tento úkon odmenu nepriznáva.

Súd nehodnotí ako neúčelné zastupovanie žalobcu v trestnom konaní dvoma právnymi zástupcami z dôvodu, že je to právo účastníka konania a súd účelnosť jednotlivých úkonov vykonaných oboma právnymi zástupcami posúdiť pri preskúmaní a priznaní odmeny za jednotlivé úkony.

71. Úkony právnej služby poskytnuté Mgr. Marcelom Pélim, LL.M., advokátom, ktoré súd považoval aj za účelne vykonané, sú nasledovné: Tarifnú odmenu a režijný paušál súd priznal podľa uplatnenia vzhľadom na skutočnosť, že podľa vyhlášky č. 655/2004 Z.z. mala byť uplatnená vyššia.

- Prevzatie a príprava obhajoby dňa 11.07.2016 - 92,63 eur (§ 12 ods. 3 písm. b), 14 ods. 1 písm. a), § 16 ods. 3 vyhlášky), režijný paušál 7,41 eur,
- Nazretie do spisu 09.08.2016 - 92,63 eur (§ 14 ods. 1 písm. c), § 13 ods.2 vyhlášky), režijný paušál 7,41 eur + cestovné a náhrada za stratu času spolu 32,70 eur,
- Účasť pri výsluchu poškodenej B. dňa 13.09.2016 - 92,63 eur (§ 14 ods. 1 písm. c), § 13 ods. 2 vyhlášky), režijný paušál 7,41 eur, + cestovné a náhrada za stratu času spolu 32,70 eur,
- Účasť pri výsluchu svedkyne F. dňa 23.09.2016 - 92,63 eur (§ 14 ods. 1 písm. c), § 13 ods. 2 vyhlášky), režijný paušál 7,41 eur, + cestovné a náhrada za stratu času spolu 32,70 eur,
- Nazretie do spisu 14.10.2016 - 92,63 eur (§ 14 ods. 1 písm. c), § 13 ods.2 vyhlášky), režijný paušál 7,41 eur + cestovné a náhrada za stratu času spolu 32,70 eur,
- Podanie odporu proti trestnému rozkazu dňa 29.12.2016 - 92,63 eur (§ 14 ods. 1 písm. c), § 13 ods. 2 vyhlášky), režijný paušál 7,41 eur,
- Účasť na pojednávaní na OSTN dňa 13.06.2017 - 100,50 eur (§ 14 ods. 1 písm. c), § 13 ods. 2 vyhlášky), režijný paušál 8,04 eur + cestovné a náhrada za stratu času spolu 35,80 eur,
- Účasť na pojednávaní na OSTN dňa 02.11.2017 - 100,50 eur (§ 14 ods. 1 písm. c), § 13 ods. 2 vyhlášky), režijný paušál 8,04 eur + cestovné a náhrada za stratu času spolu 35,80 eur,
- Účasť na pojednávaní na OSTN dňa 06.03.2018 - 104,88 eur (§ 14 ods. 1 písm. c), § 13 ods. 2 vyhlášky), režijný paušál 8,40 eur + cestovné a náhrada za stratu času spolu 36,98 eur,
- Účasť na pojednávaní na OSTN dňa 15.03.2018 - 104,88 eur (§ 14 ods. 1 písm. c), § 13 ods. 2 vyhlášky), režijný paušál 8,40 eur + cestovné a náhrada za stratu času spolu 36,98 eur,
- Účasť na pojednávaní na OSTN dňa 31.05.2018 - 104,88 eur (§ 14 ods. 1 písm. c), § 13 ods. 2 vyhlášky), režijný paušál 8,40 eur + cestovné a náhrada za stratu času spolu 36,98 eur,
- Účasť na pojednávaní na OSTN dňa 25.09.2018 - 104,88 eur (§ 14 ods. 1 písm. c), § 13 ods. 2 vyhlášky), režijný paušál 8,40 eur + cestovné a náhrada za stratu času spolu 36,98 eur,
- Účasť na pojednávaní na OSTN dňa 08.11.2018 - 104,88 eur (§ 14 ods. 1 písm. c), § 13 ods. 2 vyhlášky), režijný paušál 8,40 eur + cestovné a náhrada za stratu času spolu 36,98 eur,
- Účasť na pojednávaní na OSTN dňa 06.03.2018 - 104,88 eur (§ 14 ods. 1 písm. c), § 13 ods. 2 vyhlášky), režijný paušál 8,40 eur + cestovné a náhrada za stratu času spolu 36,98 eur,
- Účasť na pojednávaní na OSTN dňa 26.03.2019 - 107,25 eur (§ 14 ods. 1 písm. c), § 13 ods. 2 vyhlášky), režijný paušál 8,58 eur + cestovné a náhrada za stratu času spolu 37,60 eur,
- Vyjadrenie k odvolaniu prokurátora zo dňa 17.05.2019 - 107,25 eur (§ 14 ods. 1 písm. b), § 13 ods. 2 vyhlášky), režijný paušál 8,58 eur,

+ DPH 20 % = spolu 2628,65 eur. Trovy obhajoby advokátom Mgr. Pélim, LL.M. boli uplatnené v sume bez DPH.

72. Úkony právnej služby poskytnuté JUDr. Darinou Kučerovou, advokátkou, ktoré súd považoval aj za účelne vykonané, sú nasledovné: Tarifnú odmenu a režijný paušál súd priznal podľa uplatnenia vzhľadom na skutočnosť, že podľa vyhlášky č. 655/2004 Z.z. mala byť uplatnená vyššia.

- Prevzatie a príprava obhajoby dňa 17.12.2015 - 92,63 eur (§ 12 ods. 3 písm. b), 14 ods. 1 písm. a), § 16 ods. 3 vyhlášky), režijný paušál 7,41 eur,
- Účasť pri výsluchu žalobcu dňa 13.02.2016 - 100,50 eur (§ 14 ods. 1 písm. c), § 13 ods. 2 vyhlášky), režijný paušál 8,04 eur,
- Nazretie do spisu dňa 09.08.2016 - 100,50 eur (§ 14 ods. 1 písm. c), § 13 ods.2 vyhlášky), režijný paušál 8,04 eur,
- Účasť pri výsluchu poškodenej dňa 13.09.2016 - 100,50 eur (§ 14 ods. 1 písm. c), § 13 ods. 2 vyhlášky), režijný paušál 8,04 eur
- Účasť pri výsluchu žalobcu dňa 14.09.2016 - 100,50 eur (§ 14 ods. 1 písm. c), § 13 ods. 2 vyhlášky), režijný paušál 8,04 eur,
- Účasť pri výsluchu svedkyne F. dňa 23.09.2016 - 100,50 eur (§ 14 ods. 1 písm. c), § 13 ods. 2 vyhlášky), režijný paušál 8,04 eur,
- Nazretie do spisu dňa 14.10.2016 - 100,50 eur (§ 14 ods. 1 písm. c), § 13 ods.2 vyhlášky), režijný 8,04 eur
- Účasť na pojednávaní na OSTN dňa 13.06.2017 - 102,48 eur (§ 14 ods. 1 písm. c), § 13 ods. 2 vyhlášky), režijný paušál 8,58 eur
- Podanie vyjadrenia dňa 13.07.2017 - 102,48 eur (§ 14 ods. 1 písm. c), § 13 ods. 2 vyhlášky), režijný paušál 8,58 eur,
- Účasť na pojednávaní na OSTN dňa 02.11.2017 - 102,48 eur (§ 14 ods. 1 písm. c), § 13 ods. 2 vyhlášky), režijný paušál 8,58 eur
- Účasť na pojednávaní na OSTN dňa 06.03.2018 - 104,88 eur (§ 14 ods. 1 písm. c), § 13 ods. 2 vyhlášky), režijný paušál 9,21 eur
- Účasť na pojednávaní na OSTN dňa 15.03.2018 - 104,88 eur (§ 14 ods. 1 písm. c), § 13 ods. 2 vyhlášky), režijný paušál 9,21 eur
- Účasť na pojednávaní na OSTN dňa 31.05.2018 - 104,88 eur (§ 14 ods. 1 písm. c), § 13 ods. 2 vyhlášky), režijný paušál 9,21 eur
- Účasť na pojednávaní na OSTN dňa 25.09.2018 - 104,88 eur (§ 14 ods. 1 písm. c), § 13 ods. 2 vyhlášky), režijný paušál 9,21 eur
- Nazretie do spisu dňa 05.11.2018 - 104,88 eur (§ 14 ods. 1 písm. c), § 13 ods.2 vyhlášky), režijný 9,21 eur
- Účasť na pojednávaní na OSTN dňa 08.11.2018 - 104,88 eur (§ 14 ods. 1 písm. c), § 13 ods. 2 vyhlášky), režijný paušál 9,21 eur
- Nazretie do spisu dňa 21.11.2018 - 104,88 eur (§ 14 ods. 1 písm. c), § 13 ods.2 vyhlášky), režijný 9,21 eur
- Účasť na pojednávaní na OSTN dňa 26.03.2019 - 107,25 eur (§ 14 ods. 1 písm. c), § 13 ods. 2 vyhlášky), režijný paušál 9,80 eur
- Účasť na pojednávaní na OSTN dňa 28.03.2019 - 107,25 eur (§ 14 ods. 1 písm. c), § 13 ods. 2 vyhlášky), režijný paušál 9,80 eur
- vyjadrenie k odvolaniu prokurátora zo dňa 13.05.2019 - 107,25 eur (§ 14 ods. 1 písm. b), § 13 ods. 2 vyhlášky), režijný paušál 9,80 eur,

Cestovné Čadca v sume 8,44 eur + cestovné Trenčín v sume $52 \times 2 \times 17 / 100 \times 1,326 \times 4,9 = 114,87$ eur + opatrenie $1898 \text{ km} \times 0,193 = 366,31$ eur = spolu 489,62 eur.

Strata času - rok 2016 ($13,40 \times 6 \times 2$) 160,80 eur, rok 2017 ($14,36 \times 2 \times 2$) 57,44 eur, rok 2018 ($15,35 \times 7 \times 2$) 214,90 eur, rok 2019 ($16,33 \times 1 \times 2$) 32,66 eur, spolu 465,80 eur.

Spolu 3189,66 eur. V špecifikácii bola uvedená zľava 1506,03 eur. Priznané trovy obhajoby v sume 1683,63 eur.

73. Spolu by súd priznal trovy obhajoby v sume 4312,28 eur. V konaní však bola sporná úhrada týchto trov obhajoby žalobcom svojim právnym zástupcom v trestnom konaní. Žalovaná vo vyjadrení uviedla, že žalobca nepreukázal úhradu uplatnených trov obhajoby. Žalobca na túto skutočnosť reagoval iba tvrdením, že trovy obhajoby boli žalobcom uhradené, na preukázanie tejto skutočnosti nepredložil žiaden dôkaz ani nenavrhol vykonanie žiadneho dôkazu. Súd má za to, že tvrdenie žalobcu o úhrade

sumy trov obhajoby bolo žalovanou popreté a žalobca nesie v tomto smere dôkazné bremeno. Súd mal z predložených listín preukázanú len úhradu sumy 1600 eur, keď z predloženej špecifikácie trov obhajoby advokátkou JUDr. Darinou Kučerovou vyplýva úhrada zálohy žalobcom spolu v sume 1600 eur. Súd zdôrazňuje, že vo vzťahu k okamihu vzniku škody, pokiaľ dlžník nezaplatil dlžnú čiastku svojmu veriteľovi, škoda mu zatiaľ nevznikla, pretože samotná existencia pohľadávky veriteľa voči dlžníkovi ani prípadne súdne rozhodnutie o povinnosti dlžníka zaplatiť dlh, neznižuje majetkový stav poškodeného, teda dlžníka a nie je skutočnou škodou ani ušlým ziskom (viď rozsudok Najvyššieho súdu ČR sp.zn. 25Cdo 2328/2004). Z uvedeného dôvodu súd konštatuje, že nemá za preukázanú úhradu uplatnených a priznaných trov obhajoby, má preukázanú úhradu trov obhajoby a teda vznik škody len v sume 1600 eur.

74. Na základe uvedených skutočností súd dospel k záveru, že z dôvodu nepreukázania vzniku škody v zostávajúcej časti nároku žalobcu má žalobca nárok na náhradu škody v sume 1600 eur a v zostávajúcej časti uplatnenej náhrady škody súd žalobu zamietol.

75. Ďalej súd posúdil uplatnený nárok žalobcu na úroky z omeškania. Podľa § 16 ods. 4 zákona o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci (v znení účinnom, teda účinnom od 01.01.2013), ak príslušný orgán neuspokojí nárok na náhradu škody do šiestich mesiacov odo dňa prijatia žiadosti alebo ak príslušný orgán písomne oznámi poškodenému, že neuspokojí jeho nárok na náhradu škody, môže sa poškodený domáhať uspokojenia nároku na súde. Ak súd rozhodnutím o náhrade škody prizná poškodenému aj úrok z omeškania, lehota omeškania začína príslušnému orgánu plynúť najskôr dňom oznámenia, že neuspokojí nárok na náhradu škody, alebo ak súd neurčí začiatok jej plynutia neskôr. V zmysle uvedeného mohlo nastať omeškania žalovanej v danom prípade dňom nasledujúcim po 02.11.2022, kedy bolo žalobcovi oznámené definitívne stanovisko žalovanej, že ani čiastočne uspokojí nárok žalobcu na náhradu škody. Preto podľa názoru súdu je potrebné na tento prípad posúdenia dôvodnosti uplatnenia úrokov z omeškania aplikovať § 16 ods. 4 zákona o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci. Úrok z omeškania sa žalobcovi priznáva z priznanej nemajetkovej ujmy s poukazom na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 7Cdo/339/2021 zo dňa 31.01.2022. Preto súd rozhodol o splnení povinnosti žalovanej zaplatiť z dôvodne uplatnenej nemajetkovej ujmy aj úroky z omeškania a to odo dňa oznámenia, že neuspokojí nárok žalobcu na náhradu škody v sume, ktorá mu podľa rozsudku patrí, teda odo dňa 03.11.2022. V deň omeškania bola výška úrokov z omeškania 7 % ročne, určená na základe § 3 ods. 1 nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka. Žalobca si uplatnil úrok z omeškania vo výške 5 % ročne, preto mu súd priznal úrok z omeškania v tejto uplatnenej výške, ktorá je nižšia ako zákonná výška. Na základe uvedených skutočností súd rozhodol o splnení povinnosti žalovanej zaplatiť žalobcovi úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 11 600 eur od 03.11.2022 do zaplatenia a vo zvyšnej časti žalobu o zaplatenie úrokov z omeškania zamietol (nad prisúdenú sumu). Lehotu na splnenie povinnosti súd predĺžil žalovanej podľa § 232 ods. 3 C.s.p. na 30 dní od právoplatnosti rozsudku z dôvodu naviazania rozpočtu žalovanej na štátnu pokladnicu.

76. Podľa § 255 ods. 1, ods. 2 C.s.p. súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

77. O náhrade trov konania rozhodol súd s poukazom na rozhodnutie NS SR sp. zn. 7Cdo/339/2021 zo dňa 31.01.2022 podľa § 255 ods. 1, 2 C.s.p. Za základ požadovanej výšky nároku na náhradu nemajetkovej ujmy sa bude považovať výška prisúdeného plnenia, v konkrétnej tejto veci suma 10 000 eur, ku ktorej sa pripočíta výška nároku uplatňovaná žalobcom na náhradu škody v sume 5488,89 eur, čo je spolu 15 488,89 eur (ako nárokované plnenie - základ pre výpočet pomeru úspechu) a za priznanú je potrebné vychádzať z prisúdenej sumy 11 600 eur (10 000 eur nemajetková ujma + 1600 eur náhrada škody), čo znamená úspech žalobcu v rozsahu 74,89 % a neúspech žalobcu vo výške 25,11 % a vo výsledku čistý úspech žalobcu 49,78 %. Žalobca má teda nárok na náhradu trov konania voči žalovanej v tomto rozsahu, ktorý jej súd priznal. O výške náhrady trov rozhodne súdny úradník uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku podľa § 262 ods. 2 C.s.p.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od jeho doručenia prostredníctvom Okresného súdu Trenčín na Krajský súd v Trenčíne v 2 vyhotoveniach.

Podľa § 127 ods. 1, 2 C.s.p. v podaní sa uvedie, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis. Náležitosťou podania urobeného v prebiehajúcom konaní je aj uvedenie spisovej značky tohto konania.

Podľa § 363 C.s.p. sa v odvolaní popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 C.s.p. rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 C.s.p. odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 C.s.p. odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 C.s.p. odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinný dobrovoľne nesplní to, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie.